చదువండి - తెలుసుకొండి

తెలంగాణకు సంబంధించినవి...

తెలుగు సామెతలు

1) పండుగైనంక అల్లుడచ్చినట్లు
2) పందికొక్కు తనకిందికే దోసుకుంటది
3) పండిన చెట్టు మీదనే బండలు పడేది
4) నాయకుడు లేక నాటకమాడినట్లు
5) నడిచే ఎద్దును పొడిచినట్లు
6) తెగిన బొక్కెన నూతిల్దాక
7) తిట్లకునీవు తిండికినేను
8) గొర్రెలు దినెటోడు పోతె బర్రెలు తినెటోడచ్చె
9) సంకల పిల్లను పెట్టుకొని అంగడంత వెదికినట్లు
10) ఉండనీడిస్తే పండ మంచమడిగినట్లు
11) మాటలు నేర్చిన కుక్క ఉస్కో అంటే ఉస్కో అన్నదట
12) అడుతని నెత్తి బుడతడు గొడ్డె బుడతని నెత్తి బూదేవి గొట్టిందట
13) ఇంట్లో ఈగల మోత బయట పల్లకీలమోత
14) ఇటేటురమ్మంటే ఇల్లంతా నాదే అన్నడట
15) మింగ మెతుకులేదు కాని మీసాలకు సంపెంగనూనె
16) దుష్టవాళ్ళకు పోచమ్మ భయపడతదట
17) పట్టిపట్టి పంగనామాలు బెడితే గోడసాటుకు వోయి తుడుసుకున్నట్లు
18) గోరుచుట్టమీద రోకటిపోటు
19) పెనం మీంచి పొయిలో పడ్డట్లు
20) ఊపిరి లేనోడు ఉర్కవోతె పానం లేనోడు పట్టవోయిండు

తెలుగు జాతీయాలు

జాతీయం		సందర్భం
1) బండమీది రాత	-	శాశ్వతం
2) వండినకుండ	-	సిద్ధంగా ఉన్నది
3) కప్పునుదిన్న పాము	-	అచేతనం, మబ్బు
4) కుక్కబుద్ధి	-	స్థిరంగా ఉండకపోవడం
5) కుక్కబతుకు	-	ఎవరికీ పట్టనిది
6) గోడకు చెప్పినట్లు	-	వినిపించుకోకపోవడం
7) దున్నపోతుమీద వాన	-	స్పందించకపోవడం
8) బురదల పాతిన గుంజ	-	నమ్మదగనిది

తెలంగాణ పదజాలం

గంజు	-	పెద్దగిన్నె
కంచం	-	పళ్లెం
ముంత	-	చెంబు
అర్ర, మిద్దె	-	గది
లగ్గం	-	పెళ్ళి
అరుసుకోవడం	-	మర్యాదచేయడం
ఓమ	-	వాము
బూగ	-	తూనీగ
కుల్లా	-	టోపి
ధోవతి	-	పంచె
చెక్కి	-	గిర్ని, మర
చెద్దరు	-	దుప్పటి

SCERT TELANGANA

ఉపవాచకం

1. చిత్రగ్రీవం

మూలం : ధనగోపాల్ ముఖర్జీ

పక్షి ప్రపంచంలో రెండు దృశ్యాలు మనోహరమైనవి. గుడ్డు బద్దలు కొట్టి తల్లిపక్షి పిల్లపక్షిని ఈ ప్రపంచపు వెలుగులోకి తీసుకొనిరావడం మొదటిది. అట్లా వచ్చిన పిల్లపక్షి నోటికి ఆహారం అందిస్తూ తల్లిపక్షి పెంపకం కొనసాగించడం రెండవది. ఇంతకు చిత్రగ్రీవం ఎవరు? దాని పెంపకం ఎట్లా సాగింది? అది ఎట్లా ఎగరడం నేర్చుకున్నది? అనే విషయాలను పాఠం చదివి తెలుసుకుందాం.

SCERT TELANGANA

పది లక్షల జనాభా ఉందని మనం చెప్పుకునే కోల్‌కతా మహానగరంలో కనీసం ఇరవై లక్షల పావురాలు ఉంటాయి. ప్రతీ మూడో కుర్రాడి దగ్గర కనీసం ఒక డజను వార్తలు మోసే పావురాలు, గిరికీల పావురాలూ, పిగిలి పిట్టలూ, బంతి పావురాలూ ఉండటం కద్దు. పావురాలను మచ్చిక చెయ్యడం అన్న కళ వేలాది సంవత్సరాలుగా భారతదేశంలో కొనసాగుతోంది. ఆ కళ పుణ్యమా అని పక్షులను ప్రేమించేవారిని అలరించే పిగిలిపిట్ట, బంతి పావురం అన్న రెండు విశిష్టమైన పావురాల జాతులను భారతదేశం ప్రపంచానికి అందించింది. ఎన్నో శతాబ్దాలనుంచీ రాజులూ, యువరాజులూ, రాణులూ, యువరాణులూ తమతమ చలువరాతి మందిరాలలోనూ సామాన్యులూ, నిరుపేదలూ తమ తమ ఇళ్ళూ, పూరిళ్ళలోనూ–పావురాల మీద ప్రేమ, ఆప్యాయతలను కురిపిస్తూనే ఉన్నారు. శ్రద్ధాసక్తులను చూపిస్తూనే ఉన్నారు. గొప్పవాళ్ళ పూదోటలూ, ఫౌంటెన్లూ గానివ్వండి, సామాన్యుల పూలమడులూ, పళ్ళ చెట్లూ గానివ్వండి – అవన్నీ రకరకాల రంగు రంగుల పావురాలతోనూ, నీలికళ్ళతో కువకువలాడే గువ్వలతోనూ నిండి ఉండడం కద్దు.

ఈ నాటికీ విదేశీయులెవరైనా మన మహానగరాలకు వచ్చినట్టయితే వాళ్ళకు ఉల్లాసకరమైన చల్లనిగాలిలో గిరికీలు కొట్టే పావురాల బృందాలు కనిపిస్తాయి. ఆ పెంపుడు పావురాలకు తమ తమ డాబా ఇళ్ళమీద నిలబడి తెల్లజెండాలు ఊపుతూ సంకేతాలు అందించే అసంఖ్యాకమైన కుర్రాళ్ళు కనబడతారు. ఆ నీలాకాశంలో పావురాల గుంపులు పెను మేఘాలలాగా సాగిపోవడం కనిపిస్తుంది. మొదట అవి చిన్న చిన్న బృందాలుగా ఏర్పడి తమ తమ యజమానుల ఇళ్ళ మీద ఓ ఇరవై నిమిషాలపాటు చెక్కర్లు కొడతాయి. ఆ తర్వాత అవి క్రమక్రమంగా పైపైకి సాగిపోతాయి. వివిధ ప్రాంతాల నుంచి వెలువడిన వేరు వేరు బృందాలన్నీ మెల్లగా కలగలిసిపోతాయి. ఒక బృహత్తర సమూహంగా రూపొందుతాయి. కనుచూపుకు అందనంత ఎత్తుకు ఎగిసిపోతాయి. అలా కలగలిసి, ఎగసి గంటల తరబడి ఎగిరాక తిరిగి అన్నీ విడివిడిగా తమ తమ యజమానుల ఇళ్ళకు చేరుకొంటాయి. నగరంలోని ఇళ్ళు గులాబీ, పసుపూ, ఊదా, తెలుపులాంటి రకరకాల రంగులలో ఉన్నా! స్థూలంగా వాటి పైకప్పులు ఒకే పరిమాణంలో, ఒకే ఆకృతిలో ఉంటాయి. అయినా మరి ఆ వేలాది

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉచిత పంపిణీ 2021-22

పావురాలు ఎన్నెన్నో దూరాలు కలిసిమెలిసి ఎగిరినాక, తిరిగి కచ్చితంగా తమ తమ ఇళ్ళకూ, గూళ్ళకు ఎలా చేరుకోగలుగుతున్నాయి అన్నది ఆశ్చర్యం కలిగించే విషయమే. నిజానికి పావురాలకు అద్భుతమైన దిశాపరిజ్ఞానం ఉంటుంది. ఏనుగులు, పావురాలకన్నా తమ తమ యజమానులపట్ల ఎక్కువ విశ్వాసం ప్రదర్శించే ప్రాణులను నేనింతవరకూ చూడలేదు. ఈ రెండిటితోనూ నాకు సన్నిహిత పరిచయం ఉంది. వనసీమలోని గజరాజులుగానివ్వండి, నగర సీమలలోని పావురాలు గానివ్వండి, అవి తమ యజమానులంటే ప్రాణంపెడతాయి. రోజంతా ఎక్కడెక్కడ తిరిగినా, ఏ గగన సీమల్లో ఎగిరినా చివరకి అవి తమకున్న అద్భుతమైన అంతః ప్రేరణాబలంతో తమ మిత్రుడూ, సహచరుడూ అయిన మానవుడి పంచకు చేరుకుంటాయి.

నా పెంపుడు ఏనుగు పేరు 'కరి', నాకో పెంపుడు పావురం కూడా ఉంది. దాని పేరు 'చిత్రగ్రీవం' 'చిత్ర' అంటే ఉల్లాసభరితమైన రంగులతో నిండిన – అని అర్థం. 'గ్రీవం' అంటే కంఠం. నా పావురం మెడ చిత్ర విచిత్ర వర్ణభరితం అన్న మాట. అప్పుడప్పుడు అందుకే మా పావురాన్ని 'హరివిల్లు మెడగాడు' అని ముద్దుగా పిలుస్తుంటాను.

చిత్రగ్రీవం కథను నేను మొట్టమొదట్నించీ మొదలెడతాను. ముందు దాని తల్లిదండ్రుల గురించి చెప్పుకొందాం. దాని తండ్రిపక్షి ఓ గిరికీల మొనగాడు. తల్లిపక్షి ఓ వార్తల పావురం. ఆ రోజుల్లో అది అతి సుందరమైన కులీన వంశానికి చెందిన పావురం. ఆ రెండు విశిష్టమైన పావురాలూ జతగట్టినాయి. గుడ్లు పెట్టినాయి. వాటికి పుట్టిన చిత్రగ్రీవం అందువల్లనే తర్వాతిరోజుల్లో యుద్ధరంగాల్లోనూ శాంతి సమయాల్లోనూ అమోఘంగా పనిచెయ్యగల వార్తాహరియైన పావురంగా రూపొందింది. తల్లిపక్షి నుండి తెలివితేటలు సంపాదించుకున్నది. తండ్రిపక్షి నుండి వేగం, చురుకుదనం, సాహసం సంతరించుకున్నది. అలా సమకూర్చుకున్న శక్తియుక్తుల పుణ్యమా అని అది ఎన్నోసార్లు శత్రువుల దాడి నుంచి ఆఖరిక్షణంలో ఆ దాడి చేస్తున్న డేగల తలలమీద నుంచే గిరికీలు కొట్టి తప్పించుకోగలిగింది. ఆ ముచ్చట్లు సమయమూ సందర్భమూ సరికూడినప్పుడు మరోసారి చెప్పుకొందాం.

ఇంకా గుడ్డులో ఉన్నప్పుడే చిత్రగ్రీవం ఓ ప్రమాదం లోంచి త్రుటిలో ఎలా తప్పించుకుందో ముందు చెపుతాను. ఆ రోజును నేను ఎప్పటికీ మరచిపోలేను. తల్లి పావురం పెట్టిన రెండుగుడ్లలో ఒకదాన్ని పొరపాటున జారవిడిచి పగలగొట్టిన రోజది. ఆ తెలివిమాలిన పనికి నేను ఈనాటికీ సిగ్గుపడుతూ ఉంటా. బాధపడుతూ ఉంటా. నేను పగలగొట్టిన ఆ రెండో గుడ్డులో ప్రపంచంలోకెల్లా అతి విశిష్టమైన పావురం ఉండేదేమో ఎవరికి తెలుసు! ఆ దుర్ఘటన ఇలా జరిగింది.

మాది నాలుగంతస్తుల మేడ. ఆ మేడ మీద పావురాల గూళ్ళు ఉండేవి. తల్లిపావురం గుడ్లను పొదుగుతున్న గూటిని నేను ఓ రోజు శుభ్రం చేద్దామని వెళ్ళాను. తల్లిపిట్టను మృదువుగా లేపి తీసి ఓ పక్కన ఉంచాను. తర్వాత ఒక్కో గుడ్డునే యథాస్థానంలో ఉంచాను. రెండో గుడ్డు మీద మెల్లగా దృఢంగా నే చేతిని ఉంచిన క్షణంలో జరిగిందా ప్రమాదం. నేనా

గుడ్ల మార్పిడిలో ఉన్నప్పుడు – ఇంటి పైకప్పును తుఫాను ఎగురగొట్టినట్టుగా నా మొహాన్ని ఏదో బలంగా తాకింది. తీరా చూస్తే అది తండ్రిపావురం. రెక్కలతో బలంగా నా మొహాన్ని మోదుతోంది. ఇంకా దారుణం ఏమంటే నా ముక్కు మీద తన గోళ్ళను కూడా దిగవేసిందది. ఆ నొప్పీ ఆ గగుర్పాటూ – వాటి పుణ్యమా అని రెండో గుడ్డును నాకు తెలియకుండానే ఎప్పుడు వదిలేసానో వదిలేశాను. అతికష్టం మీద ఆ తండ్రిపక్షిని దూరంగా తరిమేయగలిగాను. ఈ లోపల జరగవలసిన ప్రమాదం జరగనే జరిగింది. రెండో గుడ్డు పగిలి ఛిన్నాభిన్నమై నా కాళ్ళ దగ్గర పడి ఉన్నది. నా మీదా, ఆ దిక్కుమాలిన తండ్రిపక్షి మీదా నాకు ఒళ్ళు తెలియని కోపం వచ్చింది. నా మీద నాకెందుకు కోపం వచ్చిందీ అంటారా – తండ్రి పావురం నుంచి అలాంటి దాడి జరగవచ్చని నేను ఊహించి ఉండాలిగదా... జాగ్రత్తపడి ఉండాలిగదా. నేనేదో గుడ్లని సంగ్రహించడానికి వచ్చాననుకొందా తండ్రిపక్షి. ఆ అజ్ఞానంతో అది ప్రాణాలకు తెగించి మరీ నా మీద దాడి చేసింది. గుడ్లను ఎత్తుకు పోకుండా ఆపుదామనుకొన్నది. పొదుగుల కాలంలో గూళ్ళను శుభ్రపరచేటప్పుడు అన్ని రకాల సంఘటనలకూ, దాడులకూ మనం సిద్ధపడి ఉండాలి.

సరే – మళ్ళా మన కథ దగ్గరకు వద్దాం. గుడ్డు పై పెంకును ముక్కుతో పొడిచి పిల్లపక్షిని ఈ ప్రపంచంలోకి ఎప్పుడు తీసుకురావాలో తల్లిపక్షికి కచ్చితంగా తెలుసు. తండ్రిపక్షి కూడా అడపాదడపా గుడ్లమీద కూర్చొని పొదిగేమాట నిజమేగాని పొదగటం అన్న పనిని మూడింట రెండువంతులు నిర్వహించేది తల్లిపక్షే. ఆ మిగిలిన మూడోవంతు పొదిగేది తండ్రిపక్షే అయినా పిల్లపక్షుల్ని ప్రపంచంలోకి ఎప్పుడు తీసుకురావాలి అన్న విషయం దానికి తెలియదు. ఆ పరిజ్ఞానం తల్లిపక్షి సొత్తు. గుడ్డులోని పచ్చసొన, తెల్లసొన కలగలసి ప్రాణం పోసుకొని పిల్లపక్షిగా రూపొంది ప్రపంచంలోకి అడుగుపెట్టటానికి సంసిద్ధమయ్యే శుభముహూర్తం వచ్చిందని తల్లిపక్షికి అంత కచ్చితంగా ఎలా తెలుస్తుందీ అన్నది మన ఊహకందని విషయం. అలాగే పై పెంకు మీద ఏ చోటున ఎంత బలంతో ముక్కుతో తాకాలో కూడా తల్లిపక్షికి క్షుణ్ణంగా తెలుసు. పిల్లపక్షికి ఏ గాయమూ తగలకుండా సరైన ప్రదేశంలో సరైన సమయంలో ముక్కుతో గుడ్డును బద్దలుగొట్టడం, పిల్లపక్షిని ప్రపంచంలోకి ఆహ్వానించడం – ఇవన్నీ నాకు అద్భుత మనిపిస్తాయి.

చిత్రగ్రీవం పుట్టటం కూడా సరిగ్గా నేను పైన వివరించినట్టుగానే జరిగింది. గుడ్లను పొదగటం మొదలెట్టిన ఇరవయ్యో రోజున తల్లిపక్షి గుడ్డు మీద కూర్చోవడం మానేసి పక్క పక్కన తారాడటం గమనించాను. తండ్రిపక్షి మేడమీది పిట్టగోడమీంచి దిగివచ్చి గుడ్డును పొదగడానికి ప్రయత్నించిన ప్రతిసారీ తల్లిపక్షి ఆ తండ్రిపక్షిని ముక్కుతో పొడిచి దూరంగా తరిమేసేది. "నన్నెందుకిలా తరిమేస్తున్నావ్?" అన్నట్టుగా ఆ తండ్రిపక్షి కువకువలాడేది. "వెళ్ళవయ్యా వెళ్ళు. ఎంతో ముఖ్యమైన పనిలో ఉన్నాను. ఇబ్బంది పెట్టకుండా పక్కకు వెళ్ళు" అన్నట్టుగా తల్లిపక్షి తండ్రిపక్షిని మరికాస్త దూరంగా నెట్టేసేది. చివరికి తండ్రిపక్షికి అక్కడ్నుంచి వెళ్ళక తప్పలేదు.

అదంతా చూసి నాకు కంగారు మొదలయింది. గుడ్లు పొదగడం పూర్తవ్వాలనీ, పిల్లపక్షి ప్రాణం పోసుకొని గుడ్డులోంచి బయటపడితే చూడాలనీ నాకు మహా ఆత్రంగా ఉన్నది. మరి తల్లిపక్షి ప్రవర్తన చూస్తే విచిత్రంగా ఉందాయే! ఆందోళనతో, ఆసక్తితో, ఆత్రంగా గూటికేసి చూడసాగాను. ఓ గంట గడిచింది. పరిస్థితిలో మార్పు లేదు. మరో ముప్పావుగంట గడిచాక తల్లిపక్షి మెడ అటూ ఇటూ తిప్పుతూ శ్రద్ధగా ఏదో వినసాగింది. బహుశా గుడ్డులోపల కదలికల శబ్దాలయి ఉండాలవి. మెల్లగా తల్లిపక్షి శరీరంలో స్పందన మొదలయింది. దాని శరీరమంతా ఏదో తీవ్ర ప్రకంపన పాకుతోందా అనిపించింది. తల్లిపక్షిలో ఏదో దివ్య సంకల్పం చోటుచేసుకున్నట్టు అనిపించింది. తల నిక్కించి గురిచూసింది. రెండే రెండు ముక్కుపోట్లతో గుడ్డును పగలగొట్టింది. పిల్లపక్షి బయటపడింది. ఒళ్లంతా ముక్కు... చిన్న పాటి శరీరం. స్వల్పంగా కంపిస్తున్న శరీరం. 'ఇన్నాళ్ళూ తాను శ్రమపడిందీ, ఎదురుచూస్తున్నదీ ఇలాంటి బలహీనమైన నిస్సహాయమైన అర్భకమైన పిల్లపక్షి కోసమా?' అని తల్లిపక్షి ఆశ్చర్యపడినట్లు అనిపించింది. అయినా పిల్లపక్షి నిస్సహాయతను గమనించిన మరుక్షణం తల్లిపక్షి దానిని తన రొమ్ములోని నీలి ఈకలమాటున పొదవుకొంది.

SCERT TELANGANA

పక్షి ప్రపంచంలో రెండు దృశ్యాలు అతి మనోహరమైనవి. గుడ్డు బద్దలుగొట్టి తల్లిపక్షి పిల్లపక్షిని ఈ ప్రపంచపు వెలుగులోకి తీసుకురావడం అందులో మొదటిది. అలా వచ్చిన పిల్లపక్షి నోటికి ఆహారం అందిస్తూ తల్లిపక్షి పెంపకం కొనసాగించడం రెండోది. చిత్రగ్రీవం పెంపకం ఎంతో అనురాగంతో సాగింది. మనం చిన్న పిల్లల్ని ఎత్తుకొని లాలిస్తే ఆ పిల్లలకు ఎలాంటి హాయీ సౌఖ్యమూ లభిస్తాయో చిత్రగ్రీవానికి తన తండ్రిపక్షి, తల్లిపక్షులనుంచి అలాంటి వెచ్చదనం లభించింది.

చంటిపక్షులు ఎదిగి వచ్చే సమయంలో వాటి గూళ్ళలో మరీ ఎక్కువగా మెత్తటి దూదీ, పీచు లాంటి పదార్థాలను ఉంచగూడదు. వాటిని తగు మోతాదులోనే ఉంచాలి. లేకపోతే గూడు మరీ వెచ్చనైపోతుంది. అరకొర జ్ఞానపు పావురాల పెంపకందారులు పిల్లపక్షులు ఎదిగే సమయంలో తమ శరీరంనుంచే చాలా మోతాదులో వెచ్చదనాన్ని విడుదల చేస్తాయన్న విషయం గ్రహించరు. ఈ సమయంలో పావురాల గూళ్ళను మరీ తరచుగా శుభ్రం చెయ్యటం కూడా మంచిదిగాదు. తల్లిపక్షి, తండ్రిపక్షి ఆచితూచి గూటిలో ఉంచే ప్రతి వస్తువూ పిల్లపక్షి సుఖసౌకర్యాలకు దోహదం చేస్తాయి.

పుట్టిన రెండోనాటి నుంచే చిత్రగ్రీవం తన తల్లో తండ్రో గూటికి వచ్చిన ప్రతిసారీ తన ముక్కు తెరచి తన గులాబీరంగు ఒంటిని బంతిలా ఉబ్బించడం నాకు స్పష్టంగా గుర్తున్నది. బార్లా తెరచిన పిల్లపక్షుల నోళ్ళల్లో పెద్ద పక్షులు తాము సంపాదించిన ధాన్యపుగింజల నుంచి ఉత్పత్తి చేసిన పాలను పోస్తాయి. అలా పోసిన ఆ పదార్థం ఎంతో మెత్తగా ఉంటుంది. పెద్దపక్షులు ముందస్తుగా తాము సంపాదించిన గింజల్నీ విత్తనాల్నీ తమ కంఠంలో కాసేపు నాననిచ్చి మెత్తబరుస్తాయి. ఆ తర్వాతే ఆ ఆహారాన్ని పిల్లలకు అందిస్తాయి. పిల్లపక్షులకు నెలరోజుల వయసు వచ్చినపుడు కూడా పెద్దపక్షులు తిన్నగా గింజల్ని అందించవు. ముందు తమ కంఠంలో మెత్తబరిచినంక అందిస్తాయి.

మా చిత్రగ్రీవానికి ఆకలి ఎక్కువ. ఒక పెద్దపక్షి తన దగ్గరే ఉండి లాలిస్తూ తన బాగోగులు చూస్తూ ఉండగా, రెండో పక్షి తన కోసం ఆహారసేకరణలో నిమగ్నమై ఉండేలా చేసేది చిత్రగ్రీవం. తల్లితో సరిసమానంగా తండ్రి కూడా చిత్రగ్రీవం బాగోగులు సరిచూడడంలోనూ, ఆహారం అందించడంలోనూ పాలుపంచుకొందని నా అంచనా. తల్లిదండ్రుల శ్రమ, శ్రద్ధ పుణ్యమా అని చిత్రగ్రీవం మహా ఏపుగా ఎదిగింది. గులాబీరంగు మారి పసుపు కలిసిన తెలుపురంగు వచ్చింది. ఈకలు రానున్నాయనడానికి ఈ రంగు మార్పు మొదటి సూచన. తర్వాత చిన్న చిన్న బొడిపెల్లా ముళ్లపంది ముళ్లలాంటి ఈకలు వచ్చాయి. దాని కళ్ళ దగ్గర, నోటి దగ్గర అప్పటిదాకా వేలాడుతూ ఉన్న పసుపుపచ్చని చర్మాలు రాలిపోయినాయి. పొడవాటి, గట్టి, సూదిలాంటి ముక్కు రూపు దిద్దుకున్నది. ఎంతబలమైన ముక్కో... ఓ సంఘటన చెపుతాను.

చిత్రగ్రీవానికి మూడువారాల వయసప్పుడు దాని గూటిలోకి ఒక చీమ పాకింది. గూటి అంచున కూర్చొని ఉన్న చిత్రగ్రీవం ఎవరి ఉపదేశమూ లేకుండానే ఆ చీమను టక్కున తన ముక్కుతో పొడిచింది. అప్పటిదాకా ఏకఖండంగా సాగిన ఆ చీమ ఒక్క దెబ్బతో రెండు ముక్కలైపోయింది. తన ముక్కుతో ఆ చీమ తునకలను కదిపి చూసి తాను చేసిన ఘనకార్యం ఏమిటో అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నం చేసింది చిత్రగ్రీవం. అది ఏదో తినే వస్తువు అనుకొని తమ పావురాల జాతికి మిత్రుడైన ఆ అమాయికపు నల్లచీమను చిత్రగ్రీవం పొడిచి చంపిందనడంలో సందేహం లేదు. తాను చేసిన పని చూసి చిత్రగ్రీవం పశ్చాత్తాపపడిందనీ మనం అనుకోవచ్చు. ఏదేమైనా చిత్రగ్రీవం మళ్ళా ఎప్పుడూ తన జీవితంలో మరోసారి చీమను చంపలేదు.

పుట్టిన ఐదో వారానికల్లా చిత్రగ్రీవం తను పుట్టిన గూటినుంచి బైటకు గెంతి పావురాళ్ళ గూళ్ళ దగ్గర ఉంచిన మట్టి మూకుళ్ళలోంచి మంచినీళ్ళు తాగే స్థాయికి చేరుకున్నది. రోజూ సొంతంగా ఆహారం సంపాదించుకునే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నప్పటికీ చిత్రగ్రీవం స్థూలంగా తన ఆహారంకోసం తల్లిదండ్రుల మీదే ఆధారపడి ఉన్నది. నా ముంజేతి మీద కూర్చొని

SCERT TELANGANA

అరచేతిలో గింజల్ని ఒక్కొక్కటిగా పొడుచుకు తినేది. గారడీవాడు చమత్కారంగా బంతులను గాలిలోకి ఎగరేసి పట్టుకొనే విధంగా చిత్రగ్రీవం గింజలను తన గొంతులో పైకీ కిందకీ ఆడించి ఆ తర్వాత టక్కున మింగేది. అలా మింగిన ప్రతిసారీ నాకేసి చూసి 'భలే బాగా చేస్తున్నాను గదూ! మా అమ్మ నాన్న పైకప్పుమీద చలికాగుతున్నారు గదా... వాళ్ళు దిగివచ్చాక నేనెంత చురుకైన దాన్నో వాళ్ళకు చెపుతావుగదూ!' అన్నట్టుగా నాకేసి చూసేది. కానీ ఏమాటకామాట చెప్పుకొందాం. శక్తియుక్తులు పెంపొందించుకోవడంలో నా దగ్గర ఉన్న పావురాలు అన్నిట్లోకి చిత్రగ్రీవమే మందకొడి.

ఆ రోజుల్లోనే నేనో విషయం కనిపెట్టాను. గాలి దుమారాల్లో, కళ్ళు మూసుకుపోయే దుమ్మూ ఇసకల్లో పావురాలు నిరాటంకంగా ఎలా ఎగరగలుగుతాయో నాకు అప్పటిదాకా తెలియదు. రోజురోజుకీ పెరిగి పెద్దదవుతున్న చిత్రగ్రీవాన్ని దగ్గర నుండి గమనించే క్రమంలో ఓ రోజు దాని కళ్ళ మీదకు సన్నపాటి చర్మపు పొర సాగి రావడం గమనించాను. దాని కంటి చూపుగానీ పోవడంలేదుగదా అని భయపడి మరికాస్త పరీక్షగా చూడటంకోసం చిత్రగ్రీవాన్ని నా మొహం దగ్గరకు లాక్కున్నాను. అలా లాగగానే చిత్రగ్రీవం తన బంగారు రంగు కళ్ళు విప్పార్చి గూటిలో వెనక్కు వెనక్కు వెళ్ళిపోయింది. అయినా చెయ్యిజాచి పట్టుకొని మేడమీదకు తీసుకెళ్ళాను. ఆ మే నెల మండుటెండలో దాని కనురెప్పల్ని పరిశీలించాను. అప్పుడు కనిపించిందది: దాని కనురెప్పలకు అనుబంధంగా మరో పల్చని చర్మపుపొర ఉన్నది. నేను దాని మొహాన్ని సూర్యునికేసి తిప్పిన ప్రతిసారీ చిత్రగ్రీవం తన బంగారు కళ్ళమీదకు ఆ చర్మపు పొరను సాగలాగేది. అది కళ్ళకు రక్షణ కలిగించే చర్మపుపొర అనీ, దాని సాయంతో పావురాలు గాలిదుమారాల్లోగానీ, తిన్నగా సూర్యుని దిశగా గానీ ఏ ఇబ్బందీ లేకుండా ఎగరగలవనీ బోధపడింది.

మరో రెండువారాలు గడిచేసరికల్లా చిత్రగ్రీవం ఎగరడం నేర్చుకుంది. పుట్టింది పక్షి పుట్టుకే అయినా ఆ ఎగరడం నేర్వడం అన్నది అంత సులభంగా జరగలేదు. మన పిల్లగాళ్ళకు నీళ్ళంటే ఇష్టమేగావచ్చు. కానీ ఈత నేర్చుకోవాలంటే మునిగి తేలడమూ నీళ్ళు మింగడమూ తప్పవు గదా... అలాగే పిల్లపావురాలు కూడా ఎంతో కష్టపడితేగానీ ఎగరడం నేర్చుకోలేవు. చిత్రగ్రీవానికి తన రెక్కలు విప్పడం విషయంలో ఏదో సంకోచం ఉన్నట్టుంది. గంటల తరబడి మేడ మీద బాగా గాలి వచ్చేచోట కూర్చున్నా రెక్కలు విప్పి ఎగరడం విషయంలో మాత్రం దాని ధోరణి నిమ్మకు నీరెత్తినట్టు ఉండేది. ఈ సంగతి స్పష్టం అవడంకోసం మీకు మా మేడ ఎలా ఉంటుందో చెపుతాను. మాది నాలుగంతస్థుల ఇల్లు. మేడమీద చుట్టూ పద్నాలుగేళ్ళ పిల్లాడంత ఎత్తైన బలిష్ఠమైన కాంక్రీటు పిట్టగోడ. వేసవికాలంలో రాత్రిపూట మేమంతా మేడమీదే పడుకునేవాళ్ళం. అలాంటి సమయాల్లో ఎవరైనా పొరపాటున నిద్రలో నడుచుకుంటూ వెళ్ళినా మేడమీంచి వాళ్ళు అమాంతంగా పడిపోకుండా అడ్డుకొనేంత ఎత్తు ఉన్న పిట్టగోడ అది.

చిత్రగ్రీవాన్ని రోజు తీసుకెళ్ళి ఆ పిట్టగోడ మీద వదిలేవాడిని. అక్కడ ఆ గాలుల్లో అది అలా గంటల తరబడి కూర్చొని ఉండేది. అంతే తప్ప ఎగరడం గిగరడం అన్న పనులేవీ పెట్టుకొనేది గాదు. ఇలా కాదని ఒకరోజు పిట్టగోడ కింద కాసిని శెనగగింజలు పోసాను. కిందకి దిగివచ్చి ఆ గింజల్ని తిని పొమ్మని చిత్రగ్రీవాన్ని పిలిచాను. 'ఏవిటీ సంగతి?' అన్నట్టుగా కాసేపు చూసింది. నేను తీసుకువెళ్ళి తనకు ఆ గింజల్ని తినిపించబోవడం లేదని స్పష్టమయ్యాక అది పిట్టగోడమీదే అటూ ఇటూ పచార్లు చెయ్యడం మొదలుపెట్టింది. అడపాదడపా మెడనిక్కించి నాలుగడుగులు కిందనున్న గింజల్ని చూడటం మాత్రం మానలేదు. అలా ఆ నిరాశాభరితమైన నాటకం ఓ పావుగంట దాకా కొనసాగింది. చిట్టచివరకు అది సంకోచాన్ని అధిగమించి పిట్టగోడమీంచి కిందకు దూకనే దూకింది. దాని కాళ్ళు నేలను తాకే సమయంలో అప్పటిదాకా ఏనాడూ తెరచుకొని ఉండని దాని రెక్కలు – అది గింజలమీద వాలి బాలెన్సు చేసుకునే ప్రక్రియలో అప్రయత్నంగా హఠాత్తుగా చక్కగా విప్పుకున్నాయి. ఎంతటి ఘన విజయం!

SCERT TELANGANA

ఆ రోజుల్లోనే దాని ఈకల రంగు మారడం గమనించాను. అంతగా ఆకట్టుకోలేని బూడిదరంగు కలసిన నీలివర్ణపు ఈకలకు బదులుగా దాని ఒళ్లంతా సముద్రపు నీలిరంగు ఈకలతో ధగధగా మెరవసాగింది. దాని మెడప్రాంతం సూర్యకాంతిలో ఇంద్రధనుస్సు వర్ణాల పూసలగొలుసులా శోభిల్లసాగింది.

ఎగరడం అన్న మహత్తరమైన ఘట్టానికి చేరుకున్నది చిత్రగ్రీవం. దాని తల్లీ, తండ్రీ, చిత్రగ్రీవానికి ఎగరడం నేర్పిస్తాయని ఎదురుచూశాను. ఈ లోపల నాకు చేతనయిన రీతిలో నా వంతు ప్రయత్నం చేశాను. రోజూ చిత్రగ్రీవాన్ని మణికట్టు మీద ఉంచుకొని కొద్ది నిమిషాలపాటు చేతిని పైకీ కిందకీ పదే పదే కదిపేవాడిని. అలా కదిపినప్పుడు చిత్రగ్రీవం బాలెన్సు నిలదొక్కుకోవడం కోసం రెక్కలు విప్పడం ముడవడం చేసేది. అలా దానికి రెక్కలు ముడవడం విప్పడం అలవాటయింది. కానీ ఎగరడం అంటే ఇంకా చాలా తతంగం ఉంది కదా... ఆ మిగిలిన పాఠాలు నేర్పడం నా పరిధిలో లేదు గదా... అసలు ఎందుకీ ఆత్రం అని మీరు అనుకోవచ్చు. తోటి పావురాలతో పోలిస్తే చిత్రగ్రీవం ఎగరడం విషయంలో వెనకబడి ఉండటం దానికి ఒక కారణం. అదీ కాకుండా జూన్‌నెల వచ్చేసిందంటే వర్షాలు అందుకొంటాయి. వర్షాలు మొదలయ్యాయి అంటే పక్షులకు దూరాలు ఎగరడం అసాధ్యమవుతుంది. అంచేత వర్షాకాలం ముంచుకొచ్చేముందుగానే చిత్రగ్రీవానికి ఎగరడం నేర్పేయాలి అనుకొన్నాను.

మే నెల ఇంకా కొద్ది రోజుల్లోనే ముగుస్తుంది అనగా తండ్రిపక్షి చిత్రగ్రీవానికి ఎగరడం నేర్పే పని చేపట్టింది. ఆ రోజు అప్పటిదాకా బలంగా వీచి ఊరును చల్లబరచిన ఉత్తరపు గాలి సన్నగిల్లి మంద్రంగా సాగుతోంది. ఆకాశం కడిగిన నీలిముత్యంలా నిర్మలంగా ఉన్నది. దుమ్ము ధూళీ లేకుండా వాతావరణం స్వచ్ఛంగా ఉన్నది. ఊళ్ళోని ఇళ్ళ పైకప్పులూ, దూరాన ఉన్న పంటపొలాలూ – అన్నీ స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. మధ్యాహ్నం మూడుగంటలవేళ. చిత్రగ్రీవం మేడ పిట్టగోడమీద కూర్చొని ఉన్నది. అప్పటిదాకా చుట్టుపక్కల గిరికీలు కొడుతున్న తండ్రి పక్షి వచ్చి ఎండకాగుతున్న చిత్రగ్రీవం పక్కన వాలింది. వాలి చిత్రగ్రీవం కేసి ఓ చూపు చూసింది. "ఏం వాయ్ బడుద్ధాయ్. మూడునెలలు నిండాయి. ఇంకా ఎగిరే ప్రయత్నాలేం లేవా? భయమా? అసలు నువ్వు పావురానివా, వానపామువా?" అన్నట్టుగా చిత్రగ్రీవం కేసి చూసింది. చిత్రగ్రీవం ఉలుకూ పలుకూ లేకుండా గంభీరంగా ఉండిపోయింది. తండ్రి పక్షికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది గాబోలు – పావురాల ఫక్కీలో కువకువా కూస్తూ చిత్రగ్రీవాన్ని గద్దించసాగింది. ఆ గద్దింపుల జడివాననుంచి తప్పించుకుందామని చిత్రగ్రీవం పక్కపక్కకు జరగసాగింది. తండ్రిపక్షి పట్టు విడవకుండా కూతలు పెడుతూ రెక్కలు టపటపలాడిస్తూ తనూ జరగసాగింది. చిత్రగ్రీవం ఇంకా ఇంకా జరిగింది. తండ్రిపక్షీ జరగటం కొనసాగించింది. చిట్టచివరికి చిత్రగ్రీవం పిట్టగోడ అంచుకు చేరింది. ఇంకాస్త జరిగితే కిందపడే స్థితికి చేరుకుంది. ఉన్నట్టుండి తండ్రి పక్షి తన భారాన్నంతా చిత్రగ్రీవం మీద మోసేసింది. చిత్రగ్రీవం గోడమీద నుంచి జారనే జారింది. అలా ఒక అడుగు జారిందో లేదో స్వీయరక్షణకోసం అసంకల్పితంగా రెక్కలు విప్పార్చి గాలిలో తేలింది. మా సంతోషానికి అవధులు లేవు. అప్పటిదాకా కింద అంతస్తులోని నీళ్ళ కుండీలలో జలకాలాడుతున్న తల్లి పక్షి మెట్లమీదుగా మేడమీదికి చేరుకుని తనూ చిత్రగ్రీవానికి సాయంగా ఎగరసాగింది. అలా అవి రెండూ ఎంతలేదన్నా పది నిమిషాలపాటు ఎగిరాయి. ఆకాశంలో గిరికీలు కొట్టి వచ్చి కిందకు వాలాయి. అలా వాలేటప్పుడు తల్లిపక్షి రెక్కలు ముడిచి యథాలాపంగా తాను వాలదలచిన ప్రదేశంలో శుభ్రంగా వాలింది. చిత్రగ్రీవం మాత్రం నానా పాట్లు పడింది. ఒకటే కంగారు. ఒళ్ళంతా వణుకు. వాలే క్షణంలో దాని కాళ్ళు నేలను రాసుకుంటూ పోయాయి. అలా నేలను రాసుకుంటూ వెళుతూ, రెక్కల్ని కంగారు కంగారుగా టపటపలాడిస్తూ, తనను తాను బాలెన్సు చేసుకుంటూ బాగా ముందుకు సాగి ఆగింది. అలా ఆగినప్పుడు దాని రొమ్ము గోడను తాకింది. గబుక్కున రెక్కలు ముడిచేసింది. ఎలాగైతేనేం క్షేమంగా వాలి ఆగింది కదా! చిత్రగ్రీవం ఉత్తేజంతో రొప్పసాగింది. తల్లిపక్షి దానిపక్కకు చేరి ముక్కుతో నిమిరింది. దాని రొమ్ముకు తన రొమ్ము తాకించింది. చిన్న పిల్లాడిని లాలించినట్టుగా లాలించింది. తాను చేపట్టిన కార్యం విజయవంతంగా ముగియటం గమనించిన తండ్రిపక్షి జలకాలాడటం కోసం కింది అంతస్తులోని నీళ్ళకుండీల దగ్గరకు చక్కా ఎగిరిపోయింది.

SCERT TELANGANA

ఉపవాచకం

2. షోయబుల్లాఖాన్

మూలం : చెర్విరాల బాగయ్య

పత్రికలపై ప్రభుత్వం ఉక్కుపాదం మోపుతున్నకాలం. ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా వార్త ప్రచురణ చేయడానికి సాహసించని పరిస్థితులు. అయినప్పటికీ తన 'ఇమ్రోజు' పత్రికద్వారా నిజాం ప్రభుత్వ విధానాలను, రజాకార్ల దుశ్చర్యలను ఎండగట్టిన కలం యోధుడు. సత్యప్రకటన తన జీవితానికి చరమగీతం పాడుతుందని తెలిసినా వెనుకంజవేయని ధీశాలి. నిజాన్ని నిర్భయంగా రాసి రజాకార్ల చేతిలో బలైన అమరుడు షోయబుల్లాఖాన్ జీవితాధ్యాయాన్నిచదువుదాం.

వీరజనని శ్రీ భారతమాతను
మహామహుండగు మహాత్మగాంధిని
జనవందితుడగు జవహర్‌లాలును
పూజనీయుడగు బోసుబాబును
వందనీయుడగు వల్లభ్ భాయిని
పరిపరి విధముల భారత వీరుల
ప్రస్తుతింతు నా భావము లోపలనూ తందాన తాన
ఆస్తికత్వమున ఆనందముతోనూ తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన

హాస్యం : అరే భాయి యేదైనా కథ మొదలు పెట్టేటప్పుడు మూలపురుషులైన బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులనో లేక విఘ్నేశ్వరున్నో గ్రామదేవతనో తలంచుటొప్పుగాని భారతమాత నట, మహాత్మాగాంధీయట, జవ్హారులాలట ఈ క్రొత్తక్రొత్త దేవతలెవరో కాని నేనవి విని యెరుంగలేదు.

కథ : ఓహో! నీవింకా నిద్రలో నుండి కలలుగంటున్నావన్నమాట. పైన పేర్కొన్న వారలు మన భారతదేశపు దాస్యశృంఖలముల విడదీయుటకై అనేక కష్టనష్టముల కోర్చి కారాగారాల కేగి ప్రాణముల బలినొసంగి స్వాతంత్ర్యము గలుగ జేసిన సత్పురుషులు. వీరిని గాక ఇంకెవరిని స్తుతించగలము.

హాస్యం : అటులైన సరే కాని నీవిపుడు చెప్పదలచుకున్న కథేమిటో చెప్పరాదా.

SCERT TELANGANA

కథ : చెప్పెద వినుము.

రామరావణుల యుద్ధము గాదోయి తందాన తాన
కౌరవ పాండవ కథయిది గాదోయి తందాన తాన
పూర్వ రాజుల చరిత్ర యిది గాదూ తందాన తాన
తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన

హాస్యం : సరే! నీవు జెప్పునది బాగానే యున్నది. ఆ కథ గాదు ఈ కథ గాదు. ఏ కథ గాకపోతే నీవు జెప్పదలచుకున్న కథేమిటో చెప్పెదవా? ఊరక కాలయాపన జేసెదవా?

కథ : వినుము. నేనిపుడు చెప్పబోయే కథ మహాత్మాగాంధికి అత్యంత ప్రియభక్తుడును, దేశ సేవా దురంధరుడును, నిష్పక్షపాత హృదయుండును అగు షోయబుల్లాఖాన్‌ను దుర్మార్గులు ఏ విధంగా హత్యగావించి యుండిరో ఈ ప్రజానీకమునకు కథారూపకముగా దెలియజేయువాడను.

హాస్యం : అబ్బా యెంతమాట నుడివితివిరా. ఆ మాట వినిన తోడనే నావంటిలో నుండు రక్తమెల్లను నీరయ్యెను. నోట దడియారెను. గుండెలవిసిపోయెను. సరే కానిమ్ము.

కథ : వినుము

భారతావనిలో భాగ్యనగరమందూ తందాన తాన
మానుకోట తాలూక యందున తందాన తాన
శుభ్రవాడు యనె చిన్న గ్రామమందూ తందాన తాన

మహమ్మదీయుడు హబీబుల్లా ఖాను తందాన తాన
పతివ్రతయగు తన భార్యతోన గూడి తందాన తాన
ఏడుగురి బిడ్డల గన్నవాడయ్య తందాన తాన
అయినను ఒక్క బిడ్డ బ్రతుక లేదు తందాన తాన
పూర్వఫలంబుని బొగులు చుండిరయ్యా తందాన తాన
అంతలోనే భగవంతుని దయ వల్లా తందాన తాన
హబీబుల్లాఖానుని యిల్లాలు తందాన తాన
మరల చూలు దాల్చెనూ తందాన తాన
తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన

ఇట్లుండగా సుమారు 29 సం॥ల క్రితము ఒకనాడు విశ్వవంద్య బాపూజీ విజయవాడకు వెళ్లుచున్నాడు. దారిలో అనగా మానుకోట స్టేషన్లో హబీబుల్లాఖాన్ గారు పోలీస్ ఇనస్పెక్టరుగా ఉన్నారు. బాపూజీని తదేక దృష్టితో చూశారు. వెంటనే హబీబుల్లాఖాన్ అత్యంత భక్తితో వారికి నమస్కరించాడు. అంత బాపూజీ దివ్యమంగళ విగ్రహము తన కన్నులలో నిండిపోయినది. అటు పిమ్మట ఇంటికి చేరిన హబీబుల్లా ఖానుకు పుత్రోదయము కల్గిందనే వార్త విని పరుగున వెళ్లి తన పుత్రుడిని చూసి సంతోషించాడు. పుట్టినవాడు అంతా గాంధీలాగానే ఉన్నాడనుకొన్నాడు. ఇట్లు బాలషోయబుల్లాఖానుడు శుక్లపక్షచంద్రునివోలె దినదినాభివృద్ధి జెందుచు తన వచ్చిరాని మాటలతో వృద్ధ జననీజనకులతో ముద్దుగొల్పుచు

తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన
షోయబుల్లాఖాను దమ్మయ్యా తందాన తాన
వివేకమతనిలో మొలుక లెత్తెనయ్యా తందాన తాన
దేశసేవయే దేవుని సేవంచూ తందాన తాన
తన మదిలోపల దలచు చుండెనయ్యా తందాన తాన
విశ్వమానవ భ్రాతృత్వంబయ్యా తందాన తాన
ఎంత దాచిన దాగకుండెనయ్యా తందాన తాన
మబ్బుల్లోని చంద్రుని రీతిగనూ తందాన తాన
ప్రకాశ మానంబగుచుండేనయ్యా తందాన తాన
తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన

అంత కొన్నాళ్లకు ఔజా అనే ఆమెతో వివాహము జరిగెను.

భళానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశబలానోయి దాదానా

బాపూజీకి పరమభక్తుడు
భారతవీరుల పరమానుచరుడు

SCERT TELANGANA

సత్య అహింసల ప్రచారకుడు
లోభత్వమునకు లొంగని వాడు
ప్రజాక్షేమమే గోరెడు వాడు
షోయబుల్లా ఖానుడమ్మయ్యా

భళానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశ బలానోయి దాదానా.

ఇట్లుండ హైద్రాబాదు ప్రభుత్వము మత ప్రేరణ జేయుచు రజాకార్లనెడు దుష్టశక్తుల బోషించుచు, మొత్తము రాష్ట్రమంతటా లూటీలు, గృహదహనాలు, హత్యలు, మానభంగములు మున్నగు బీభత్సములు బాహాటముగా యా రజాకార్లు జేయుచుండిరి. అప్పట్లో మన షోయబుల్లాఖానుడు తాజ్వీ అనే ఉర్దూ పత్రిక ద్వారా ఆ రజాకార్లు వారి నాయకుడగు ఖాసింరజ్వీ క్రూర కృత్యములను ఖండించుచు వచ్చెను. షోయబుల్లాఖానుడు తమ జాతి వాడయ్యి కూడా తమకు విరుద్ధంగా నడచుకొనుట ఖాసింరజ్వీకేగాక హైద్రాబాదులోనుండు సమస్త మహమ్మదీయుల కిష్టము లేకుండెను. అందువల్ల ఆ పత్రిక తే.21 అజూర్‌సన్ 1357 ఫసలీ రోజున ఆపివేయబడెను. అటు పిమ్మట షోయబుల్లాఖానుకు జాతీయ ఉరుదు పత్రిక లేకపోయెనని మనోవేదన గలిగి ఆ కొరత దీర్చుటకై దైనెల సన్ 1357 ఫసలీనాడు "ఇమ్రోజ్" అను దినపత్రికను ప్రారంభించెను. మన షోయబుల్లాఖాను జాతీయవాది, గాంధీగారి సిద్ధాంతములనే ఆచరించువాడు, మహాధైర్యశాలి. ధైర్యముతో పత్రిక ద్వార జాతీయ భావముల వెల్లడించుచు, చక్కని విమర్శలు జేయుచు నిజమైన వార్తలను ప్రకటించుచుండెను.

భళానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశ బలానోయి దాదానా

షోయబుల్లాఖానునిపై నీ
ప్రభుత్వమీర్ష్య భావంబు చేత
కాగితమిచ్చుట బందు జేసిరీ
వెంటనే యప్పుడు సెన్సార్ పెట్టిరి
అనేక చిక్కులు గలుగ జేసిరి
అయినను యించుక భయపడలేదు
తన యత్నంబు తప్పనె లేదు
న్యాయమె నన్నిటి జయమొసంగునని
అనుకొని యుండెను షోయబుల్లాఖాన్

భళానోయి భాయి తమ్ముడాసై దేశ బలానోయి దాదానా

ఇట్లుండగా మహాత్ముడి అకాలమరణవార్త అకస్మాత్తుగా షోయబు విన్నాడు. నిర్ఘాంతపడ్డాడు. ఇంట తనగదిలో వెక్కివెక్కి యేడుస్తున్నాడు. బలమైన అతని శరీరం దుఃఖావేశంతో వణికి పోవుచున్నది. నోరు పెకలటం లేదాతనికి. ఇంతలో తన తల్లి వచ్చి నాయన ఏడవకుము. ఆయన మహాత్ముడు అతనికి అంతా సమానమే. చావుబ్రతుకుల్లో ఆయనకు భేదం లేదు. హిందూ, ముస్లింలలో సోదర భావాన్ని పెంపొందించుటకై ఆయన మహోత్కృష్టమైన సేవ జేశాడు. నీవు దుఃఖించుట మానుము. నాయనా? ఏది ఒకసారి నవ్వుము. అని దీనంగా బ్రతిమాలుతున్న తన తల్లినిజూసి షోయబుల్లాఖానుడు అమ్మా! రేపు నీకొడుకు స్వాతంత్ర్యము కొరకు బలైతే నీవు దుఃఖించవా యని యడిగినాడు.

ఆ మాటలకు ఆ షోయబుల్లాఖానుని తల్లి, నాకొడుకే అంతటి భాగ్యవంతుడై ప్రజాసేవలో ప్రాణాలు విడిస్తే సత్యం ప్రచారంలో అమరుడైతే నిజంగా నేను నవ్వుతాను. తండ్రి యిది ముమ్మాటికి నిజము అని తల్లిజెప్పిన ధైర్యవచనాలకు సంతోషించినాడు. దుఃఖమును పోగొట్టుకున్నాడు. ఇట్లుండ నీతనిపై కొందరు వ్యతిరేకులకు మరింత విషము తలకెక్కుచునే

SCERT TELANGANA

యున్నది. పది నెలల నుండి తన సంపాదకీయ వ్యాసములు వారినే గాక ప్రభుత్వమును గూడ గడగడ వణికించినవి. నిజమే ఈలాంటి దేశభక్తులను జూచి ఖాసీంరజ్వీ ఊరుకోగలడా! 19-08-1948 రోజున జమ్రుతు మహలులో సభజేసి యేమన్నాడంటే

భళానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశబలానోయి దాదానా

హిందూగాని ముస్లింగాని
ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా
ప్రచారమును గావించినచో
పట్టివాన్ని ప్రాణాల్ దీయుడీ
బర్చిలాతో బొడచి వేయండీ
వారి చేతులు నరికి వేయండీ
నేనుండగ మీకేమి భయము
అని యిటు యటు వలెను ఖసీం రజ్వీ
రజాకారులనే రాక్షస మూకను
పంపివేసెను మచ్చరంబుతో

భళానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశ బలానోయి దాదానా

షోయబుల్లాఖానుకు అదివరకే యీ నిశాచరులు తన ప్రవర్తనను మార్చుకొమ్మని జాబులు రాశారు. అట్లు మార్చుకొనకుండినచో ప్రాణములు దక్కవని యెన్నో తీర్ల బెదరించినారు. అయినప్పటికిని సత్యమునకు పాటుపడ్డ మన షోయబు యీ బెదిరింపులకు జంకలేదు. తనను ఇంచుకైనను మార్చుకోలేదు. ఇట్లుండ 20-08-1948 నాడు ఒక పేరు వూరులేని ఉత్తరం ఒకటి వచ్చింది. అందులో “నీవు గాంధీ కొడుకువా” జాగ్రత్త డొక్క చీల్చి వేస్తాం. ఇదివరకీలాటివెన్నో ఉత్తరాలు రాలేదా! అనుకొన్నాడు. తన పత్రికాలయములో కాంగ్రెసు నాయకులు రామకృష్ణారావు, రంగారెడ్డి మొదలగు షోయబు మిత్రులు యీ బెదరింపు ఉత్తరములను గూర్చి చర్చించారు. శ్రీయుత రామకృష్ణారావుగారు షోయబు నామాట నీవు తప్పుగా భావించవద్దు, ఎందుకంటే రాక్షస రజాకార్లు నీమీద కక్షపెంచుకున్నారు. ఎప్పుడైనా ఏమైనా జరుగవచ్చు. నీవు జాగ్రత్తగా ఉండుము అని చెప్పినప్పటికిన్ని షోయబ్ తన విశ్వాసమును వదలలేదు. మఱునాడు 21-08-1948 రోజున తన కార్యాలయములో రాత్రి 12.30 వరకు 22-08-1948 తారీకు పత్రికకై “నేటి భావాలు” అను శీర్షికతో నొక వ్యాసమును రాసి అక్కడినుండి బయలుదేరి గాఢాంధకారములో విజయాన్ని పొందిన సైనికునివలె సమీపములోనున్న తన యింటికి వస్తున్నాడు మన షోయబు. యింతలో

భళానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశ బలానోయి దాదానా

తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన
తలుపు చప్పుడు జేయుచుండెను
అంతలోనె తన వెనక వైపున
వెంబడిబడ్డ వేటకుక్కలు
రజ్వీ బంట్లు రాక్షస మూకలు
గుణహీనులును కొరవి దయ్యములు

SCERT TELANGANA

మర్మము దెలియని దుర్మార్గులును
ప్రజల పాలిటి బలు పిశాచములు
దోపిడి దొంగలు దుష్టశక్తులు

భళానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశ బలానోయి దాదానా

మన షోయబుల్లాఖాన్‌ను తుపాకులతో ఢాం ఢాం ఢాం అని కాల్చినారు. అతడు నేల కూలినాడు. ఆ కిరాతకుల కసి అంతతో దీరలేదు. ఏ చల్లని చేయి తన జనుల నోదార్చి సత్య అహింస, ధీర, సోదరత్వ ప్రచారాన్ని చేసిందో, ఏ వీరహస్తం శత్రువులను, నిజాం అరాచకత్వాన్ని, దౌర్జన్యాలని నిర్భయంగా విమర్శించిందో. యే కరకమలము 'ఇమ్రోజ్' పత్రికా కన్యను తీర్చిదిద్ది అలంకరించి సాహిత్య మాతృవొడిని సంతృప్తి పరచిందో అట్టి షోయబు కుడి చేయిని దుండగులు నరికివేసినారు. షోయబు బావమర్ది వెనుకాల నుండి వస్తూ అరిచాడు. ఆయనకు కూడా గుండు దెబ్బ తగిలింది. పడిపోయాడు. రెండు చేతులు మణికట్టు వరకు తీశారు. మిక్కుటముగా అరచుటచే ప్రక్కవారు పరుగెత్తుకొని వచ్చారు. గుండాలు పరుగెత్తినారు. తలుపు తెరుచుకొని షోయబు భార్య, తల్లిదండ్రి ఒక్కుమ్మడి పైనబడ్డారు. కౌగిలించుకొన్నారు.

తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనాన తందాన తాన
చుట్టు ప్రక్కల వారు వచ్చినారు తందాన తాన
మిత్రులందరు చేరుకున్నారయ్య తందాన తాన
షోయబు ఖానుడీ శరీరమందుండే
రక్తధారలు గారుచున్నవయ్యా
స్పృహ దప్ప లేదింకను షోయబు
తనవారిని కన్నుల జూశాడు
తందాన తందాన తందాన తందాన తాన
తందాన భాయి రాజవందనా తందాన తాన

వీరపత్ని భర్తపై బడి నీవెందుకు అరచలేదు. ఆ దుష్టశక్తులను వెన్నంటి తుపాకితో కాల్చి అయ్యో ఎంతటి ప్రమాదం సంభవించినది. అవుజా నేను బిగ్గరగా అరచిన యెడల పిరికితనమవుతుంది. వీరుడై చచ్చిన వాడికే స్వర్గం. ఇదే నిజమైన అహింసా సిద్ధాంతం. తల్లిని జూచి అమ్మా! నేనెలాగైన యీ లోకాన్ని విడిచిపోతాను. నీవు వీరమాత వనిపించుకొమ్ము. అవుజా నీవు నిండు చూలాలివి. నీవు నా ధర్మపత్నివని కీర్తినిలుపవా? నీవు వీరమాత వౌతావు. మీరు యిట్లా ఏడిస్తే నా ధైర్యం సన్నగిల్లుతోంది. ఆనాడు మన బాపు మనను విడచిపోయిన నాడు నన్ను ఏమని ఓదార్చినావమ్మా! అబ్బా!!

భళానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశబలానోయి దాదానా

ఇవియే షోయీబు ఆఖరిమాటలు
హాయిగ నంతలో నిద్రించినాడు
అతని యాత్మ మహాత్మలో గలిసే
అమరజీవియై యలరారె నయ్య

భళానోయి భాయి తమ్ముడా సై దేశబలానోయి దాదానా

SCERT TELANGANA

ఉపవాచకం

3. చిందు ఎల్లమ్మ

మూలం : డా॥ కె.ముత్యం

జానపదకళల్లో ఒక ప్రత్యేకతను సంతరించుకున్న కళారూపం చిందు బాగోతం. తన అలంకారంలో స్త్రీ, పురుష పాత్రలను సమర్థంగా పోషిస్తూ, ఆబాలగోపాలాన్ని రంజింపచేసిన చిందు కళాకారిణి చిందు ఎల్లమ్మ. చిందు బాగోతం ప్రదర్శన గురించి ఆమె మాటల్లోనే తెలుసుకుందాం.

నేను చిందుల ఎల్లమ్మను. మాది నిజామాబాద్ జిల్లాలోని చిన్నాపురమనే పల్లెటూరు. మేము మాతాతల కాలం నుండి ఇదే ఊర్ల ఉంటున్నం. నాకుబాగా యాదికున్నది. ఒకనాడు మా నాయన ఏమన్నడంటే “ఆ శెరువు కట్ట కడుతున్నప్పుడు పుట్టినవు బిడ్డా” అని. దాన్నిప్పుడు మనం నిజాంసాగర్ అంటున్నం. నేను బాసరల పుట్టిన్నట. అందుకే మా నాయన నాకు సరస్వతి అని పేరు పెట్టిండు. తర్వాత ఎల్లమ్మ తల్లిగ మార్చింద్రు.

మాచిందులోల్లకు పూర్వం ఇనాములేమి లేకుండె. చిందాట ఆడుకుని బతుకుతుండేటోళ్లం. మా ఊళ్లో ఎక్క అయ్యగారు అని ఒకాయన చదువు చెపుతుండె. ఆయన దగ్గరకు సదువుకునెటందుకు పోదామనుకుంటే మాకు పలకలు దొరకక పోయేవి. అక్షరాలు పెట్టిచ్చినందుకు మేము ఆయనకు ఏమీ ఇచ్చెటోళ్లం గాదు. ఎందుకంటే ఇచ్చెతందుకు మాతాన ఏముండేదిగాదు! ఇంకోముచ్చట జెప్పుడు మర్చిపోయిన! మాతాన పలకలు లేకుండే అని చెప్పిన గదా! అయితే సక్కగున్న పెద్ద బోకె పెంకలు ఏరుకచ్చుకొని దానిమీద బొగ్గుతో రాస్తుంటిమి. తర్వాత ఎప్పుడోగద! బలపాలచ్చినయి. అయ్య వారి దగ్గర పెద్దబాలశిక్ష పుస్తకం ఉండేది. ఎప్పుడూ దాన్నే సదివెటోళ్లం. అప్పుడు అదే మాసదువు. సదువుతానే నేను చానా కష్టపడ్డ బిడ్డా! మాకు అప్పుడు భూములు లేకుండె. తీనణాకు (తీన్ అణాలు అంటే 18 పైసలు) మానెడు వడ్లు అస్తుండె.

నేను మరీ చిన్నగుండంగ ఊర్లె రెండు, మూడు భాగోతాలే ఆడెటోల్లు. మావోళ్లకు అప్పుడు ఎక్కువ ఆటలు రాకపోతుండె ఎల్లమ్మాట, చెంచులక్ష్మి, సారంగధర ఈ మూడు ఆటలే ఊకే ఆడుతుండె.

మాఊర్ల అందరికి సిన్నప్పటినుండి భాగోతం నేర్పుతుండె. పెద్దోళ్లు నాకు నాలుగేండ్లు ఉండంగ నా ముఖంకు రంగు ఏసింద్రు. బాలకృష్ణుని ఏషం గట్టిచ్చినరు. మావోల్లు పర్ద ఎనుక పాట పాడితే నేను పర్దముంగట ఎగిరిన. ఇగ అప్పటి నుండి మాతల్లి దండ్రులు యేషం ఏయించి నాచేయి పట్టుకపోయి తోలేసి ఎగురుమని అంటుండె. అట్ల నాకు భాగోతం ఆడుడు అలవాటు చేసినరు. నేను ఎనిమిదేండ్లప్పుడు బాలకృష్ణుని యేషం, తర్వాత రంభ యేషం కడుతుంటిని.

SCERT TELANGANA

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉచిత పంపిణీ 2021-22

ఇగ అట్లనే ఆడుకుంట నేను పెరిగి పెద్దగయ్యేదాక ఆ యేషాలే ఏసిన. ఆడికెల్లి ఇగ పెద్దయేషాలు అంటే... అక్కయేషం, అత్తయేషం, బబ్రువాహనల చిత్రాంగద, సుందరకాండల సీత, సతీసావిత్రిల సావిత్రి యేషాలు ఏసిన. అట్లనే రాజు, వాలి, ధర్మాంగుడు, కుశలుడు, హనుమంతుడు ఇట్ల మగ యేషాలు కూడా కడుతుంటిని.

భాగోతంల అంబకీర్తన పాడిపిచ్చినమంటే ఇగ అయిపాయె ఆట శురైందన్నట్టే. భాగోతంలో రంభ యేషం వచ్చినంక గోపాల కృష్ణుని యేషం అస్తది. "రంభా ఊర్వశులమమ్మా మాయమ్మా" అని పాడుకుంట పిల్లల్ని పర్దముందు ఆడిపిస్తే అది అంబకీర్తన అన్నట్లు. అంబకీర్తన అంటే ప్రార్థననే. ఇగ ఆట మొదలు వెట్టుడే.

సిన్ని కృష్ణుడనురా – బలువన్నెలు దెలిపెదరా
చెన్నుమీరగ – గొల్లభామల చెంత జేరెదనురా...

అని పిల్లలతో పాడిపించి, భాగోతం మొదలుపెడతం. పర్ద ఎనుక యేషాలు తయారయ్యేడిదాక ఇదే ఉంటది. ఎందుకంటే అటు పిల్లలకు నేర్పినట్లుంటది. ఇటు యేషాలు తయారైనట్లుంటది. అసలు భాగోతం మొదలు పెట్టినప్పుడు ముందుగల్ల గణపతి ప్రార్థన, సరస్వతి ప్రార్థన చేస్తం. తర్వాత భాగోతం మొదలయితది.

కొత్తది ఏదన్న ఇన్పిచ్చిందంటే ఆ పాటనే ఊకేపాడుతుంటిని. మాతాత అంటుండె "నీకు కీర్తి రావాల. తల్లిదండ్రులకు పేరు దేవాల. రాజ్యం మీద పేరు నిలపాల" అని.

ఇట్ల భాగోతాలు మా ఊర్లనే గాక, మాచుట్టు పక్క ఊర్లల్ల కూడా ఆడుతుంటిమి. అట్లనే బాన్సువాడ, మద్నూరు, దేగ్లూరులో గూడ ఆడినం. షాపురం, సైనిపురం, అద్దంపురం మీదికెల్లి నర్సాపురం (మెదక్) దాక పోతుంటిమి. ఇట్ల మస్తు ఊర్లు తిరిగి ఆడుతుంటిమి. యాడ వానాకాలం వస్తే ఆడనే ఉంటుంటిమి.

చిందుభాగోతం :

భాగోతం అన్నా యక్షగానం అన్నా రెండూ ఒకటే... చిందు భాగోతానికి పేరు రావాలని చిందు యక్షగానం అంటం. గని తేడా ఏమీ లేదు...

చిందోల్ల ఆట అంటే పెద్దోల్లు (పై కులస్థులు) రారని చిందు యక్షగానం అంటం.

భాగోతం పొద్దుగాల్ల పదిగొట్టంగ మొదలైతే, రాత్రి ఆరయితది, యేడు అయితది పూర్తి అయేసరికి... గూట్లె దీపాలు వెట్టే యాల్ల అయితదనుకో...

మేం యక్షగానం పుస్తకాలు తీసికొచ్చి సదువుకుంటం... సదివి దాంట్ల ఇష్టమైనవి తీసుకుంటం. లేకుంటే ఆకులు మార్చేస్తం. పక్కన పెట్టేస్తం... సారమున్నది తీసుకొని సారంలేనిది ఇడిసిపెడతం.

ఒకటే పుస్తకంల కెల్లి చిరుతల భాగోతులు, దాసరోల్లు, మేము తీసుకున్నా మా దరువులకు అనుకూలంగా మార్చుకుంటం. "ఇన్నవ సీత..." అని చిరుతల దరువుకు అనుకూలంగా వాళ్లు మార్చుకుంటే, "ఇన్నావా... సీతా... మాతా..." అని మేం పాడుతం. సారమంతా అదే. పాటంతా అదే. వేషమూ అదే. కాని దరువులే వేరు.

భాగోతంల ఏ పాటకు ఆ పాట రాగం వేరేగుంటది.

ఇప్పటి రాగాలు అల్కగ (తేలిక – సులువు) ఉంటయి. అప్పటియి గొట్టుగ ఉంటయి.

ఆట తాళం, ఆదితాళం ఎక్కువనుకో – భూపాలం, కాంభోజ, మోహన, అసావేరీ రాగాలల్ల పాటలు, పద్యాలు పాడుతం. అట్లనే రూపక, ఆటతాళం... ఇట్ల అన్నీ పాడుతం...

జుళువ తాళం – ఉరుకుడు మీద, చల్తీగా పడే తాళం... నటన చల్తీ పోవాలంటే జుళువ తాళం పడతది.

అనరో తమ్ముడా!

వినుము తెలిపెదనిప్పుడు... విడువక జేసే విప్రుడనేనే...

SCERT TELANGANA

రాజు పాత్రలకు పడతది. దీనిల అడుగు, తాళం, రాగం చల్తీగా, కలిసి నడుస్తయి. సుత్తిగంతు, కత్తెర అడుగు, కుంగి ఒప్పెనము, చక్రములు అనేటి గంతులు, అడుగులు ఉంటయి. ఇవ్వి మా భాగోతములోనే ఉంటయి మరి. ఇవన్నీ మా తాతల నుండి వస్తున్నె. ఇక దరువులు ఉంటయి మా భాగోతంల... వీరాభిమన్య యక్షగానంల సుభద్ర యేషం వచ్చింది.

ఆమె...

నా పేరు సుభద్ర యనే – నాతి యందురే
గోపాల కృష్ణుని నామమెపుడు – కోరియుందునే
చండ పరాక్రముడైన మా మామ – పాండు యందురె
బలవంతులైన ధర్మ భీమ – బావలందురే
మొలకైన నకుల సహదేవులు – మరుదులందురే...

సుభద్ర తన కథ జెపుతున్నదన్నట్లు దరువు సాగుతది.

మా చిన్నప్పుడు మద్దెల, తాళాలు, గజ్జెలు గివ్వే వాయిద్యాలు ఉంటుండె... పేటి (హార్మోనియం), తర్వాత వచ్చె... గని ముందు కాలంల పూ... పూ... అని ఊదేటిది బుర్ర ఉంటుండె... దాన్ని పుంగి అంటుంటిమి... సన్నాయి పలికేటపుడు సుతి (శృతి) కోసం ఒక బాజా ఉండదా... గసుంటిది.

ఈ పుంగిని భాగోతం మొదలైన కెల్లి అయిపోయిందాకా ఊదాల... ఊదీ ఊదీ దమ్ముకు అస్తుండె మాకు... ఒక్కల్లకు దమ్ముకు అస్తే ఇంకొకల్లు తీసుకుంటుండ్రి.

మొగోల్లూ ఊదుతుండ్రి... ఆడోల్లూ ఊదుతుండ్రి.

ఎండిపోయిన ఆనిగెంకాయను (సోరకాయ) బుర్ర కాయ అంటం గద... దానికి తొడిమె దగ్గర రంధ్రం చేసి, పీక పెట్టి, మైదం (మైనం) పూసి పుంగి తయారుజేస్తుంటిమి... పాటకు స్వరం కలుపాలని... అట్ల పుంగి జేసుకుంటుంటిమి...

తబలా, పేటి (హార్మోనియం), తాళం, గజ్జెలు, మావోళ్లే వాయిస్తరు. ఒక యేషం వాదం అయినంక ఆయన వోయి పేటి మీదనో, మద్దెల మీదనో (వాయిస్తూ) కూసుంటడు, అట్లనే యేషం తోటి. ఆయనక వాదం మళ్లా వస్తే పరదముందుకొస్తడు. మరొకళ్లు వోయి ఆయన జాగల కూసుంటరు.

యేషాలు కట్టెటోళ్లకి వాయిద్యాలు వాయించుడు రావాల. ఒకలు కాకపోతే మరొకళ్లు అందుకోవాల గద.

మా భాగోతంల తెర వెనక పల్లవి ఉండాలె. అది పెద్దల సందీ ఉన్నది. దాన్ని 'వెనక పల్లవి' అంటం...

అది లేకపోతే పాట, ఆట రుచి రాదు. తైతకథోం తకథోం – అని వెనక పల్లవి పాడేటోల్లు అన్నదాకా తెరముందాడే మా యేషాలకు కాలు లెవ్వనే లెవ్వది... ఒక పాట, దరువు అయిపోయినట్లయితది.

మేం పాడుతుంటె వెనుక పల్లవి అందుకుంటరిగ మావోల్లు...

ఇగ అస్సలు సంగతి బుడ్డర్ఖాన్ యేషం. ఆ యేషం సూసెటోళ్లను కడుపుబ్బ నగిపిస్తది. అది లేకుంటే మా భాగోతంకు నిండుదనమే లేదు.

భాగోతంల ఎవరి పాత్రలు వాళ్ళకే వుంటయి. వాళ్లు లేరనుకో... మేమే సదురుకుంటం...

SCERT TELANGANA

సారంగధర, చెంచులక్ష్మి, సతీసావిత్రి, ప్రహ్లాద, మైరావణ, మాంధాత చరిత్ర, రామాంజనేయ, సతీ అనసూయ, సతీ తులసీ, బబ్రువాహన, బాలనాగమ్మ, హరిశ్చంద్ర, అల్లీరాణి, గంగా కళ్యాణం, రామదాసు చరిత్ర, సుగ్రీవవిజయం – ఇట్ల నేను ఇరవై ఐదు భాగోతాలల్ల మేటి యేషాలు యేస్తుంటి... అవసరమయితే మగ యేషాలు గడుతుంటి, మేటియే. ఆ యేషం ప్రభ దానిమీదికి తెప్పిస్తుంటి.

వాటి మాటలు, పాటలన్నీ రూఢిగా ఉంటయి. మరిచిపోకడలేదు. మల్ల మల్ల సూసుడు లేదు. సదువుడు లేదు... దీనికి ఇది దీనికి ఇది... అని మనుసుల ఉంటది.

ఎవరన్నా ఆడుతున్నా, పాడుతున్నా, వచనం చెప్పినా అవన్నీ మా తలకు ఎక్కించుకుంటం...

ఈ విధంగా పాడితే ఈ విధంగా ఆనాల అని మనసుకు పడతది...

ఉండేతందుకు మాదిగిండ్లల్ల జాగలేకుంటే సెట్ల కింద ఉన్నరట. ఇట్ల కష్టపడ్డరు మా సిందోల్లు పిడీలసంది.

మావోల్లను కల్లుతాగి యేషం కట్టనీయము.

మా చిందుకళ భగవంతుని దయవల్ల ఇప్పుడు పైకెక్కింది గని. హీన పుట్టువడి ఉండె. ఎవరు గానకపోతుండె.

దావఖాన్లకు పోదమంటెగాని, రోగమొచ్చి ఇంత కపూరం (తినే కర్పూరం) ఏసుకుందామంటే కూడా పైసల్లేకుంటుండె అప్పుడు! అట్లనే కొంతమంది సనిపోయింన్రు. ఊర్ల మాలోల్లకు నీరటి పనంట. ఇంత యెవసమంట (వ్యవసాయం) ఉంటది. అట్లనే మాదిగోల్లకి సెప్పులు చేసే కస్పి (వృత్తి) ఉన్నది. బండి జోల్లో, ఆరెకట్టో యేసిస్తే కాపోల్లు ఇన్ని ఇత్తులు (గింజలు) పెడతరు. ఈళ్లు బతుకుతరు. మాకేమున్నదయ్యా? భాగోతం ఆడాల. బతకాల.

పాతరోజుల్ల భాగోతమాడితే ఏం దొరుకుతుండె. ఎట్ల బతికిండ్రో మా చిందోల్లు 'ఏమో! ఏండ్లకమాన...! (తరబడి)

మేం దసరకు పెట్టె పూజ చేస్తం.

ఇగ దీపావళి అయినంక ఊల్లల్లకు బయల్దేరితే సంకురాత్రి, శివరాత్రి దాకా బాగోతాలు ఆడుతనే ఉంటం ఊర్లల్ల.

మల్లీ వానాకాలం అప్పుడే ఇంటికొస్తం. ఆరుద్రకార్తెకు ఊరంతా అడివిపాలైతెరుగద ఇగ... మమ్మల్ని ఎవరు చూస్తరు.

ఇగ అప్పుడు అడక్కచ్చుకున్నదుంటే తింటం. లేకుంటే బాకీ తెచ్చుకుంటం. కొందరు కూలీకి పోతరు.

ఈ వయసుల నేను కూడా మా మేళం తోటి పోతా. లేకుంటే 'ఎల్లమ్మ బృందం' అని ఎట్లంటరు.

మాకు అందరి కళారూపాలు నచ్చుతయి. హైదరాబాదుల కథల మల్లవ్వ ఉంటది. ఆమె కథలు మంచిగ చెపుతది... నాకు మనసౌతది. అది శారదకాల్లది.

ప్రజలు మమ్ముల ఎప్పటినుంచో బతికించుకుంటున్నరు గనీ, సర్కారుమాత్రం మమ్ములను నటరాజరామకృష్ణవల్ల పట్టించుకున్నది. ఒకసారాయన చిందు పాడమని అన్నడు. ఆయనకోసమని చెంచులక్ష్మి భాగోతం ఆడినం. తన షాలువాతీసి నాకు కప్పిండు. సింధును సర్కారుకు గుర్తుజేసిండు ఆయన. మాకు సర్కారును సూపిచ్చిండు.

ఈ సుట్టుపక్కల ఇసుంటి కళాకారులు లేరు. 'చిందుల ఎల్లవ్వది సాగుతది ఇట్ల' అంటారు ఇతర కళాకారులు... దాసుడు (దాచిపెట్టడం) ఏంటికి ఉన్నది చెప్పాల...! ఇగ ఇట్లనే చెప్పుకుంట పోతం... బతుకంతా...

తన చిందుగానంతో, నటనతో, తెలంగాణతోపాటు అనేక ప్రాంతాల వారిని మెప్పించిన కళాతపస్విని చిందుఎల్లమ్మ. 2005 సంవత్సరంలో నవంబరు 9వ తేదీన నిజామాబాదు జిల్లాలో అమ్దాపూర్‌లో మరణించింది.

SCERT TELANGANA

ఉపవాచకం

4. ఇల్లు-ఆనందాల హరివిల్లు

భారతీయ కుటుంబ వ్యవస్థ అనుసరణ యోగ్యమైనదని అంతర్జాతీయ సమాజం అనేక ప్రశంసలు కురిపించింది. తీయని అనుబంధాల సమాహారం, ఆత్మీయతల మందిరం అయిన ఇల్లు, కుటుంబం యొక్క గొప్పదనం తెలుసుకుందాం. కుటుంబ విలువలు కాపాడుకుందాం.

SCERT TELANGANA

పక్షి ఆకాశమంతా విహరించి వచ్చినా తిరిగి చేరుకునేది తన గూటికే. మనిషికూడా ప్రపంచంలోని అద్భుతమైన ప్రదేశాలెన్నింటినీ తిరిగినా చివరకు చేరుకునేది తన ఇంటికే. అందుకే మనిషి జీవితంలో ఇంటికి చాలా ప్రాధాన్యం ఉన్నది!

ఇల్లంటే ఇటుకలు, ఇసుక, సిమెంటు, రాళ్ళతో కట్టిన నాలుగు గోడల నిర్మాణమో, ఓ పూరిగుడిసో, ఓ బంగళానో, భవనమో కాదు. ఇల్లంటే మన భావోద్వేగాలన్నింటినీ పంచుకునే అనుబంధాల వేదిక.

ఇల్లంటే .... అమ్మ,

ఇల్లంటే .... నాన్న,

ఇల్లంటే .... కుటుంబసభ్యులు

అక్కా చెల్లెళ్ళు, అన్నా తమ్ముళ్ళు తాతయ్య, నాన్నమ్మ, ... ఇదే కుటుంబం.

ఇట్లు సుఖసంతోషాల వాకిలి. ఆనందాల లోగిలి. ప్రేమానురాగాల పల్లకి. తల్లిదండ్రులు పిల్లలు కలిసి ఉండే ఒక అందమైన ఆత్మీయ ప్రదేశం.

సామాజిక, మానసిక శాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయంలో "ఒకే గొడుగునీడలో ఉంటూ, మానసిక, ఆర్థిక సహాయ సహకారాలందుకుంటూ, సహజ ఆమోదయోగ్యమైన సంబంధాలున్న స్త్రీ, పురుషులు, వారి పిల్లలూ ఉన్న ఈ సమూహమే కుటుంబం".

కాలాలు మారినా, ఏళ్ళు గడిచినా భారతదేశంలో ఇప్పటికీ కుటుంబవ్యవస్థ నిలిచి ఉన్నది. విశ్వసనీయత, సమగ్రత, ఏకత అనే మూడు మూలస్తంభాల మీద మన కుటుంబవ్యవస్థ ఆధారపడి ఉన్నది. "అందరి సుఖంలో నా సుఖం ఉన్నది. వారికోసమే నా జీవితం" అనే త్యాగభావన భారతీయ కుటుంబానికి ప్రాతిపదిక.

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉచిత పంపిణీ 2021-22

సమాజంలో కుటుంబమే అత్యంత కీలకమైంది. ప్రప్రథమ సమూహం పరివారమే. వ్యక్తి సమాజంలో ఒంటరిగా మనజాలదు. కుటుంబంతో తాను మమైకమై జీవించడంద్వారా ఆనందాన్ని పొందుతాడు. అందుకే పుట్టుకతోనే మనిషికి కుటుంబంతో విడదీయలేని అనుబంధం ఏర్పడుతుంది.

పోషణ, భద్రత కల్పించడం కుటుంబవ్యవస్థలో మౌలికాంశాలు. కుటుంబ వ్యవస్థకు పునరుత్పత్తి ప్రాథమిక లక్షణం. కుటుంబంలో అనుభవాలు, అనుభూతులు కాలానుగుణంగా మారుతూంటాయి. పిల్లలకు సమాజంలో ఒక స్థానాన్ని కల్పించడం, విచక్షణ జ్ఞానాన్నివ్వడం, సంస్కృతిని వారసత్వంగా అందించడం కుటుంబ వ్యవస్థ ప్రధాన ఉద్దేశాల్లో ఒకటి.

కుటుంబ భావన, వ్యవస్థ నిన్నమొన్నటిదిగాదు. దీనికి వేలసంవత్సరాల చరిత్ర ఉన్నది. ఇది వివాహబంధంతోనే మొదలవుతుంది. నాగరికతా సౌరభం లేని ఆదిమమానవుడు పెళ్ళి, ఇల్లు అనే బంధం లేకుండా స్వేచ్ఛగా జీవించాడు. కొంత నాగరికత అలవడిన తరవాత సమూహాలను ఏర్పరచుకొని జీవించడం ప్రారంభించాడు. వ్యవసాయంచేసి పంటలు పండించడం మొదలుపెట్టాక గుహలనుంచి గృహంలోకి మారిపోయాడు. అదే ఒక పెద్దమలుపు. తాను నిర్మించుకున్న ఇంటిపై, కుటుంబంపై ఎనలేని మక్కువను పెంచుకున్నాడు. వివాహబంధాన్ని వివేచనతో ఏర్పరచుకొని అందమైన కుటుంబాన్ని రూపొందించుకున్నాడు.

వేదకాలంనాటికే నాగరికమైన పద్ధతుల్లో ఈ కుటుంబవ్యవస్థ ఏర్పడిందని కొందరు చరిత్రకారుల భావన. వారి రాతల వల్ల కుటుంబ జీవనవిధానం ఆ కాలంలో అత్యున్నత స్థాయిలో ఉండేదనీ, భార్యాభర్తల సంబంధ బాంధవ్యాలు ఉన్నతశ్రేణిలో ఉండేవని తెలుస్తూంది. వేల ఏండ్ల నుంచీ విలువలకు కట్టుబడి జీవిస్తూ విశ్వానికి ఆదర్శంగా నిలిచిన కుటుంబ వ్యవస్థ మనది. ఆనాడు కుటుంబ జీవనం చాలా వరకు సాఫీగా సుఖంగా సాగిపోయిందనీ, అది చాలా నియమబద్ధంగా ఉండేదని తెలుస్తూంది.

కుటుంబంలో తల్లి పాత్ర అత్యంత కీలకమైంది. గౌరవప్రదమైంది. అందుకే ఒకప్పుడు మాతృస్వామ్య వ్యవస్థ ఏర్పడింది. 'ఇంటికి దీపం ఇల్లాలు' అనే నానుడిని బట్టి భారతీయ సంస్కృతిలో స్త్రీకి ఎంతటి ఉన్నతస్థానం ఇచ్చారో అర్థమవుతుంది.

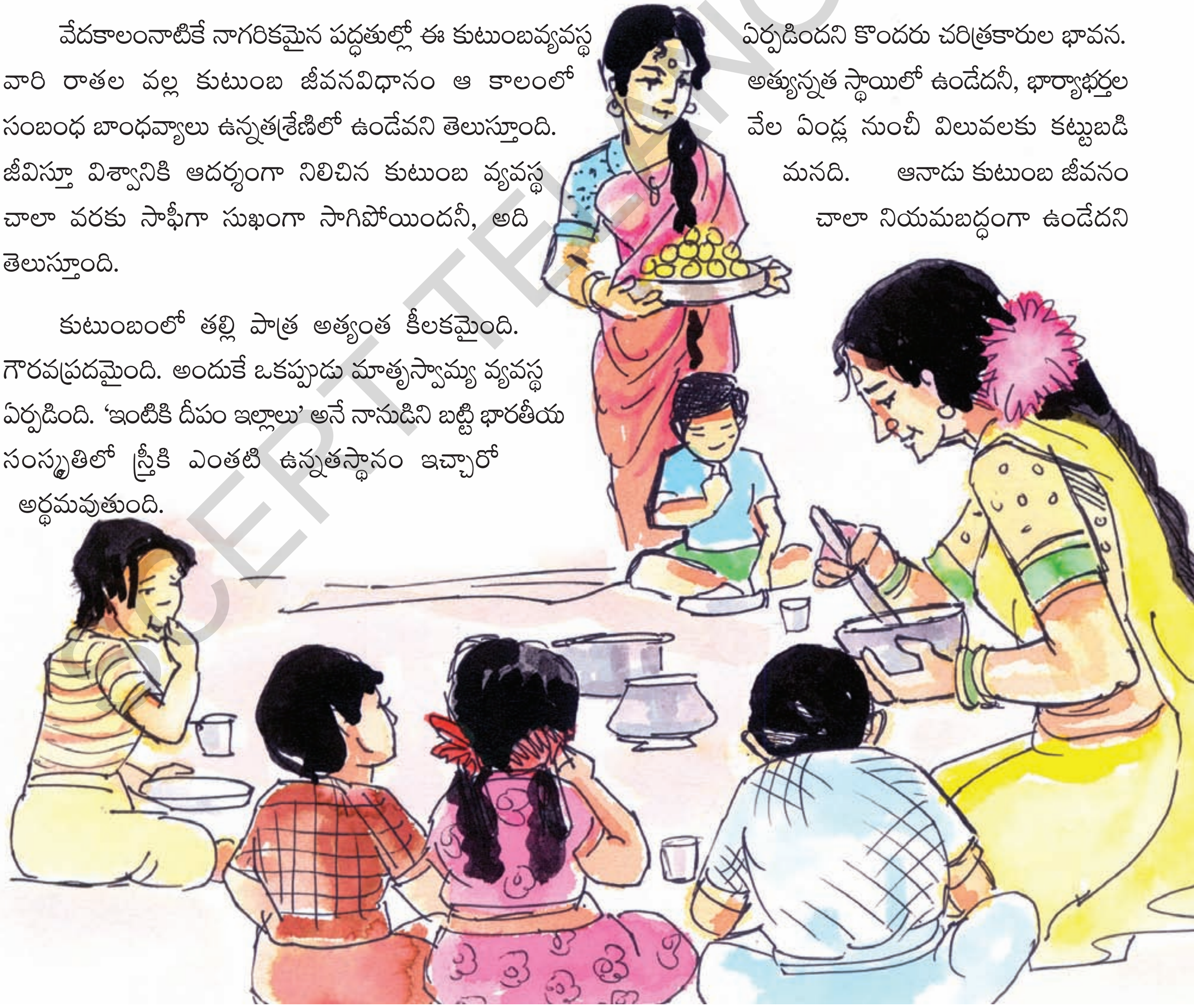

SCERT TELANGANA

అంతేగాక ఆనాటి సమాజంలో ఉన్న నాలుగు ఆశ్రమాల్లోనూ గృహస్థాశ్రమానికి అత్యంత ప్రాధాన్యం ఉండేది. గృహస్థాశ్రమ ధర్మం ద్వారా ఇతర ఆశ్రమ ధర్మాలు సక్రమంగా కొనసాగుతాయి. అందుకే గార్హస్థ్య జీవితం అతి సుందరమని వారి భావన. పూర్వకాలం నుండీ ఉన్న కుటుంబ వ్యవస్థ ప్రధానంగా ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యవస్థ. ఈ వ్యవస్థ నేటికీ దక్షిణ భారతదేశం కంటే ఉత్తర భారతదేశంలో ఎక్కువగా కొనసాగుతున్నది.

ఉమ్మడి కుటుంబంలో కష్టసుఖాల్ని అందరితోనూ పంచుకోవడం జరిగేది. తద్వారా పరస్పర ఓదార్పు లభించేది.

ప్రతిపనిలోనూ సహాయ సహకారాలూ, సూచనలూ, సలహాలు లభించేవి. అందరూ శుభాశుభాలకు చేదోడువాదోడుగా నిల్చేవారు. ఆనందాన్ని పంచుకొనేవారు. ఇలా వాతావరణం ఆహ్లాదకరంగా, సందడిగా ఉండేది.

చిన్నపిల్లలకైతే మహాసరదాగా ఉండేది. అమ్మమ్మ, నాన్నమ్మ, తాతయ్యల ఒడిలో ఒదిగిపోయేవాళ్ళు. పెద్దల ఆలనాపాలనలో, వాళ్ళు చెప్పే కమ్మని కబుర్లు, కథలతో ఆరోగ్యంగా పెరిగేవారు. అంతేగాక వాళ్ళ కుటుంబాల గొప్పతనాన్ని, గొప్పవాళ్ళను గురించి తెలుసుకొనేవారు. దేవాలయాలకు వెళ్ళాలన్నా, అంగట్లోకి వెళ్ళాలన్నా, మరెక్కడికి వెళ్ళాలన్నా పిల్లలు పెద్దలతో వెళ్ళటానికే ఉత్సాహపడేవారు. ఇంట్లో అందరికీ పెద్దలపట్ల భయభక్తులుండేవి. తల్లిదండ్రుల సేవ భగవంతుని సేవగా భావించేవారు. ఈ విధమైన జీవనవిధానం వల్ల జీవితపథనిర్దేశం జరిగేది.

పిల్లలు స్వేచ్ఛగా వాళ్ళ స్నేహితుల ఇండ్లకు వెళ్ళడం, అక్కడ పెద్దవారితో చనువుగా మాట్లాడడం వీళ్ళ ఆలోచనలకు పదును పెట్టేది. సమాజ స్థితిగతులనూ, ఆచారవ్యవహారాలనూ, సంస్కృతి సంప్రదాయాలనూ పిల్లలు ప్రత్యక్షంగా విని, చూసి ఆకళింపు చేసుకొనేవారు.

ఉమ్మడి కుటుంబాల్లో పిల్లలందరికీ ఒకేసారి భోజనాలు వడ్డించడం అనేది మహాసరదాగా ఉండేది. ఆడవాళ్ళకు అదో అవధానం చేసినంత పనయ్యేది.

ఆటపాటల్లోనూ, కొట్లాటల్లోనూ, అవసరాలను నెరవేర్చుకోవడంలోనూ ఒకరితో ఒకరు పోటీపడేవారు. కాని పెద్దల కనుసన్నలలో, భయభక్తులతో క్రమశిక్షణలో ఉండేవారు. ఏం కావాలన్నా (పిప్పరమెంటో, బిస్కట్టో) ఏదైనా జరిగినా అమ్మమ్మ, నాన్నమ్మలను చేరేవారు. వాళ్ళు కూడా ప్రేమతో దగ్గరికి తీసుకునేవారు. 'అసలు కంటే వడ్డీ'యే ముద్దు కదా!

అలా 'కలిసి ఉంటే కలదు సుఖం' అనే సూత్రం ఆధారంగా సమష్టి కుటుంబం కుటుంబ వ్యవస్థకు బలాన్ని చేకూర్చింది. కొందరి మనోభావాలు భిన్నంగా ఉన్నప్పటికీ మొత్తం కుటుంబానికి అక్కరకు వచ్చేదే అమలయ్యేది. స్వార్థపరతకు తావు తక్కువ. 'మన' అనే భావనకు అందరూ లోనై ఉండేవారు. రైతుకుటుంబాల్లో ఐతే ఇంటిల్లిపాది ఇంటి పనుల్లో, బయటి పనుల్లో పాలుపంచుకొనేవారు. శ్రామిక వర్గం అంతా దాదాపు అలానే ఉండేది. ఊరిలో ఏదన్నా పెళ్ళి లాంటి కార్యక్రమాలు జరిగితే అందరూ శ్రమను పంచుకొని ఆ కార్యక్రమం చేసేవారికి ఆనందం కలిగించేవారు. ఈ సంఘీభావమే దేశానికి వెన్నెముక అయింది. సిరిసంపదలను పోగు చేసింది. ప్రపంచంలోనే భారతదేశాన్ని ఉన్నతస్థానంలో నిలబెట్టింది ఆనాడు. మన ఇతిహాసాలైన రామాయణభారతాలు ఈ సమష్టి కుటుంబ వ్యవస్థను ప్రతిబింబిస్తాయి.

కాలం మారింది. కుటుంబం అనే మాటకు అర్థం, దాని నమూనా మారిపోయింది. ఉమ్మడి కుటుంబంలో వ్యక్తి స్వేచ్ఛకు ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యానికీ, సమానత్వానికీ ప్రాధాన్యం లేక పోవడం, స్వార్థం పూర్తిగా పెరిగిపోవడం, వీటివల్ల ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యవస్థలో మార్పులు అనివార్యమయ్యాయి. చిన్న కుటుంబ భావన బలపడింది. సమష్టి వ్యవస్థ పూర్తిగా వ్యష్టి

తెలంగాణ ప్రభుత్వంచే ఉచిత పంపిణీ 2021-22

వ్యవస్థగా మారింది. తత్కారణంగా జీవన సరళిలో అనూహ్యమైన మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. ఆధునికతవల్ల శ్రమవిభజనలో కొత్త మార్పులు వచ్చాయి. స్త్రీ పురుష సంబంధాల్లో కొత్త ధోరణులు ఏర్పడ్డాయి. ఆర్థికస్వేచ్ఛ, సమానత్వం, వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యం అనే మూడింటిపైనే 'వ్యష్టి' కుటుంబం ఆధారపడింది. ఈ వ్యష్టి కుటుంబంలో వ్యక్తిగత గౌరవం, సమాజంలో ప్రత్యేక గుర్తింపు, నిర్ణయాధికారం లభిస్తాయి. అయితే ఇలా వ్యక్తి ప్రాధాన్యత పెరిగి ఉమ్మడికుటుంబ వ్యవస్థ మరుగున పడిపోతుంది.

దీని వల్ల కుటుంబపరమైన వారసత్వ భావనలు అందుతున్నాయా? దేశీయ సాంస్కృతిక, జీవన సంప్రదాయాలూ నిలుస్తున్నాయా? మానవ సంబంధాలూ ఆప్యాయతానురాగాలు ఉంటున్నాయా? ఆర్థిక స్వావలంబనకోసం భార్యా భర్తలిద్దరూ సంపాదించాల్సిన అవసరం ఉన్నప్పటికీ జీవితానికి అదే గమ్యం, అదే లక్ష్యం అవుతున్నది. పిల్లలకు టీవీలు, కంప్యూటర్లే ఆటపాటలౌతున్నాయి. భాష పరిమితికి లోనవుతున్నది. భావం సంకుచితమౌతున్నది. అనుభూతులు లోపిస్తున్నాయి. తల్లిదండ్రులకు పిల్లల సంక్షేమమే తొలి ప్రాధాన్యం కావాల్సి ఉండగా, దానిపట్ల వాళ్ళు తగినంత శ్రద్ధ చూపడం లేదు. అది పిల్లల మనస్తత్వం మీద విపరీతమైన ప్రభావాన్ని చూపుతున్నది. తల్లిదండ్రులు పిల్లలకు వారసత్వంగా ఆరోగ్యం, సంస్కారం, చదువు, విజ్ఞానం మంచితనం, పరోపకారగుణం అందించాలే తప్ప కేవలం డబ్బుకాదని గుర్తించాలి. పిల్లల సమస్త సద్గుణాలకూ, 'ఇల్లే' పునాది కానీ ఆ 'ఇల్లే' కనుమరుగవుతున్నది.

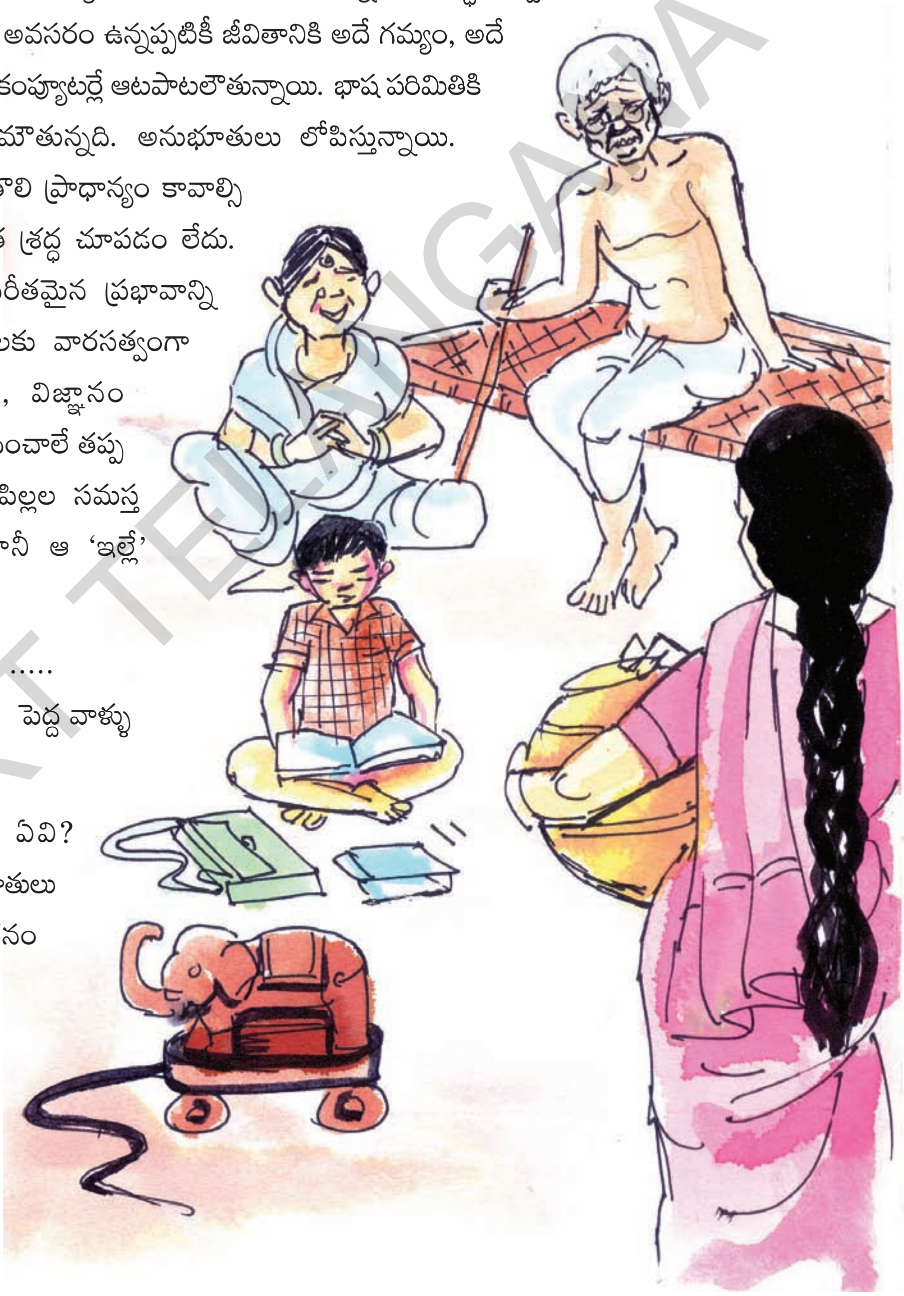

పిల్లలు కేర్‌టేకింగ్ సెంటర్లలో .....
భార్యాభర్తలు ఉద్యోగాలలో ...... పెద్ద వాళ్ళు
వృద్ధాశ్రమాల్లో .....

ఆ మానవ సంబంధాలు ఏవి? అనురాగాలు ఏవి ? వారసత్వ అనుభూతులు ఎక్కడ? కుటుంబ నేపథ్యం, గొప్పతనం తెలిసే అవకాశం ఏది?

ఆధునికీకరణ, నగరీకరణ, పాశ్చాత్యీకరణ, కంప్యూటరీకరణలు ఈ పరిస్థితికి కారణాలనీ కుటుంబవ్యవస్థపై ఇవి ఎనలేని ప్రభావాన్ని చూపుతున్నాయనీ సామాజిక శాస్త్రవేత్తలు

SCERT TELANGANA

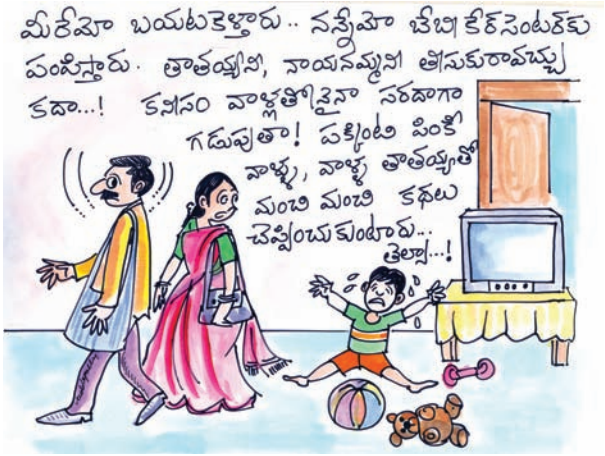

అంటున్నారు. యంత్రశక్తి వినియోగం నానాటికీ పెరుగుతున్నది. బట్టలు నేయడం, నూనెలు తీయడం మొన్నటిమాట. బట్టలుతకటానికి, నగల తయారీకి, నీళ్ళు తోడటానికి, పొలం దున్నటానికి, చెప్పులు కుట్టడానికి, చివరకు గిన్నెలు కడగటానికీ, కడిగిన చేతులు ఆరటానికి యంత్రశక్తినే వాడటం వల్ల మనిషి బద్ధకస్తుడౌతున్నాడు. చలాకీతనాన్ని కోల్పోతున్నాడు. అనేక రోగాల పాలౌతున్నాడు.

ఈ యాంత్రిక జీవన విధానం వల్ల కుటుంబంలోని అందాలు, ఆనందాలు హరించిపోతున్నాయి. వ్యష్టి కుటుంబంలోని లోపభూయిష్ఠమైన, స్వార్థంతో కూడిన జీవన విధానం వల్ల ఈ మార్పులు సంభవించాయి. కుటుంబసభ్యులు సుఖాల్నీ, సంతోషాల్నీ, కష్టాల్నీ, బాధల్నీ, పరస్పరం పంచుకోవాల్సి ఉండగా 'ఎవరికి వారే యమునాతీరే' అన్న విధంగా మెలగుతున్నారు. ఈ బలీయమైనకారణాల వల్లే పిల్లల్లో కొందరు అందరూ ఉండీ అనాథలుగా, మరికొందరు సమాజ వ్యతిరేకశక్తులుగా మారిపోతున్నారు. సమాజానికి పెనుసవాళ్ళను విసురుతున్నారు; అశాంతి, హింసలకు ప్రధాన కారకులవుతున్నారు. పిల్లలపై తల్లిదండ్రుల ప్రభావంతో పాటు, సమాజం, సమవయస్కులు, ప్రసారసాధనాల ప్రభావం కూడా ఉందనేది ఎవరూ కాదనలేని వాస్తవం. కాని ఇప్పటికీ మంచి కుటుంబనేపథ్యం నుంచి వచ్చిన పిల్లలు వీటన్నిటినీ అధిగమించి సమాజంలో నిలదొక్కుకుంటున్నారు.

ఇదిలా ఉండగా వృద్ధుల పరిస్థితి మరీ దయనీయంగా మారింది. వాళ్ళ ఆలనాపాలనా చూసే ఓపిక లేక, తమకు భారం అనే భావనతో వృద్ధాశ్రమాల్లో చేర్చి పిల్లలు బాధ్యతల్ని వదిలించుకుంటున్నారు. ఇది అందరూ ఆలోచించాల్సిన విషయం. కాబట్టి ఆర్థిక సంబంధాలూ, వ్యక్తిగత స్వార్థమూ, హక్కులూ వీటన్నిటికంటే మన బాధ్యతలూ మానవ సంబంధాలూ ముఖ్యమని, అవి మన మనుగడకు ఆధారభూతాలనీ తెలుసుకోవాలి.

అలాగని వ్యష్టికుటుంబం వల్ల ఇబ్బంది అని చెప్పలేం. వ్యష్టికుటుంబంలో ఉన్నప్పటికీ కుటుంబ భావనలు పిల్లలకు వివరించి చెప్పగలగాలి...... పెద్దల బలాన్ని పొందాలి, బలగాన్నీ పెంపొందించుకోవాలి. యాంత్రికత తగ్గాలి. మానవశక్తి, యుక్తి, నైపుణ్యాలు మన వారసత్వ సంపదను పెంచేలా ఉపయోగపడాలి. ఎవరి సంపాదన వారికి ఉండటం మంచిదే. అయినా సమస్యలను పరస్పరం ఆలోచించుకొని పరిష్కరించుకోవాలి. బాధ్యతలు పంచుకోవడం వల్ల యజమాని భారం తగ్గుతుంది. అంతమాత్రాన మానవసంబంధాలు విచ్ఛిన్నం కాకూడదు. యంత్రశక్తి మీదనే ఆధారపడి బద్ధకస్థుడు కాకూడదు. యంత్రశక్తి అంతా ఏదో రకంగా ప్రకృతిపై ఆధారపడే ఉన్నది. ప్రకృతి వనరులను వాడుకోవడం మనకు ధర్మమే కాని వాటిని దోచుకోవడం, నిరుపయోగం చేయడం మన లక్ష్యం కాకూడదు.

మనం చేసే పని ఏదైనా మన సంస్కృతిని, వారసత్వాన్ని, దేశ ఔన్నత్యాన్నీ ఇబ్బడిముబ్బడిగా పెంచి వారసులను ఉత్తేజితులను చేసే విధంగా ఉండాలి. అందుకు సమష్టి లేదా వ్యష్టి కుటుంబ వ్యవస్థలు దోహదం చేయాలి.

కుటుంబం అనే హరివిల్లులో అమ్మానాన్నలు, పిల్లలతోపాటు, తాతానానమ్మలు, కూడా ఒక భాగమైతే అందం, ఆనందం వెల్లివిరుస్తుంది. 'ఇల్లే ఇలలో స్వర్గం' అవుతుంది.

SCERT TELANGANA

సమాజానికి కుటుంబం వెన్నెముక. మంచికుటుంబం, మంచిసమాజం దీని నుంచి మంచిదేశం, మంచి ప్రపంచం ఏర్పడతాయి. ఇందుకు అందరూ కృషి చేయాలి.

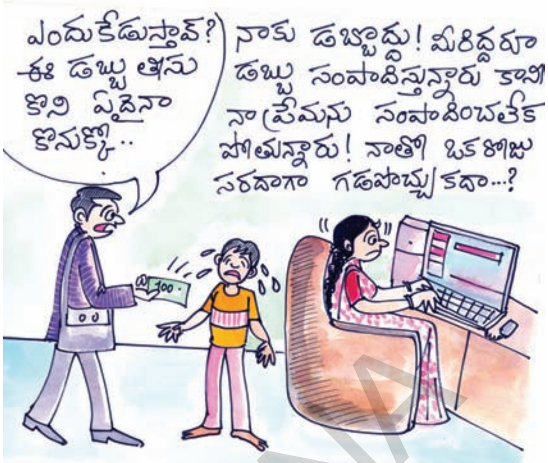

కుటుంబం అనే మాట మధురం. కుటుంబం అన్న భావన తలపునకు రాగానే మదిలో ఏదో అనిర్వచనీయమైన హాయి కలుగుతుంది. తీపి జ్ఞాపకాలెన్నో గుర్తుకు వస్తాయి.

చిన్ననాటి నుంచి ఇంట్లో అందరితో గడిపిన మధుర క్షణాలు, జీవితంలో జరిగిన సంఘటనలు పెద్దయిన తరవాత సినిమాలా కళ్ళముందు మెదలాలి. ఈ మధురమైన అనుభూతిని పదికాలాల పాటు పదిలంగా ఉంచుకోవాలంటే కమ్మని కుటుంబం కావాలి. గాంధీజీ, నెహ్రూ, ఠాగూర్, అబ్దుల్ కలాం లాంటి మహనీయులెందరికో వారి కుటుంబ నేపథ్యమే స్ఫూర్తి.

ఉమ్మడి కుటుంబం, వ్యష్టి కుటుంబాల మేలు కలయికతో సమానత్వం, ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం, వ్యక్తి స్వేచ్ఛకు భంగం కలగకుండా; ఆధిపత్యాల పోరులేని, ప్రేమానురాగాలు, విలువలు, మానవసంబంధాలు అంతస్సూత్రమైన ఒక కొత్త కుటుంబ వ్యవస్థ రూపుదిద్దుకోవాలి. అప్పుడే సమాజం, దేశం, ప్రపంచం సుఖశాంతులతో విలసిల్లుతాయి.

SCERT TELANGANA

ఉపవాచకం

5. జానపద కళలు

తెలంగాణ పల్లెల్లో ఆటలకు, పాటలకు విడదీయలేని బంధం ఉన్నది. ఇక్కడి సాహిత్యం ప్రజా సాహిత్యం. ఇక్కడి కళలు ప్రజాకళలు. పాటలు, గేయాలు, కథలు మొదలైన అపారమైన సారస్వతము అనేక కళారూపాల్లో వైభవాన్ని పల్లె ప్రజల నాలుకల మీద నాట్యమాడుతాయి. అవే జానపదకళలు. ఇవి తెలంగాణ ప్రజల కళాభిరుచికి చక్కని నిదర్శనాలుగా నిలుస్తున్నాయి. ఆ జానపద కళా వైభవాన్ని గురించి తెలుసుకుందాం.

జానపదులు అనగా పల్లె ప్రజలు. పల్లెల్లో అలరారు కళలను జానపద కళలు అంటారు. ఒగ్గుకథ, బుర్రకథ, యక్షగానం, చిందుబాగోతాలు, చిడుతలరామాయణం, కోలాటం, భజన, తుపాకిరాముడు, పిట్టలదొర మొదలగునవి జానపద కళలకు ఉదాహరణలు. భాగవతం, రామాయణం, భారతం, గ్రామదేవత కథలు, గొల్లసుద్దులు, తుపాకిరాముడు, వీరుల కథలు లాంటివి ఏండ్లకేండ్లుగా ఈ జానపద కళల ద్వారానే ప్రచారంలోకి వచ్చినాయి. పల్లె ప్రజలు నిరక్షరాస్యులు. అట్లాంటి కాలంలో వాళ్లకు వినోదంతో పాటు నీతిసూత్రాల ఆలోచనను కలిగించేందుకు జానపద కళలు ఉపయోగపడేవి. వీటిలో యక్షగానాలు, గొల్లసుద్దులు, తుపాకిరాముడు గురించి తెలుసుకుందాం.

యక్షగానాలు : కొన్నిచోట్ల వీటిని బాగోతాలని, నాటకాలని కూడా అంటారు. పాటలు, పద్యాలు, దరువు, ఆదితాళం మొదలగు ప్రక్రియలతో ఇది సాగుతుంది. ఎక్కువగా వీటిని రాత్రిపూట ప్రదర్శించేవారు. గ్రామంలోని కొందరు యువకులు 'మ్యాల్లం' గట్టి యక్షగానాన్ని నేర్చుకుని ప్రదర్శించేవారు. ప్రజాకళలు ఎప్పుడూ ప్రజల వినోదానికి మాత్రమే ఉపయోగించేవారు కాని సంపాదన కోసం కాదు. నృత్య, నాటక, సంగీత గాత్రాల కలబోత ఇది. ఆయాపాత్రల్లో నటులు నటించి నవరసాలు ఒలకబోస్తుంటే ప్రజలు పరవశంగా స్పందించేవారు. యక్షగానాలు కర్ణాటక రాష్ట్రం నుంచి తెలంగాణకు వచ్చిన ఒక ప్రక్రియ.

నాటకాలు అయినా యక్షగానాలు అయినా దైవ ప్రార్థనతో మొదలుపెట్టేవారు.

పరాబ్రహ్మ పరమేశ్వర పురుషోత్తమ సదానంద
పరంజ్యోతి పరాత్పర పతితపావన సుప్రకాశ
వరదాయక సకలలోక వాంఛిత గుణదాప్రమేయ
నీకు వందనములు రామ సొగతో మమ్మేలుకోవా
పాకశాసనాభివినుత పంకజమన బ్రోవుమిక
పరమేశ్వర మొక్కెదా ... ॥ ప ॥

SCERT TELANGANA

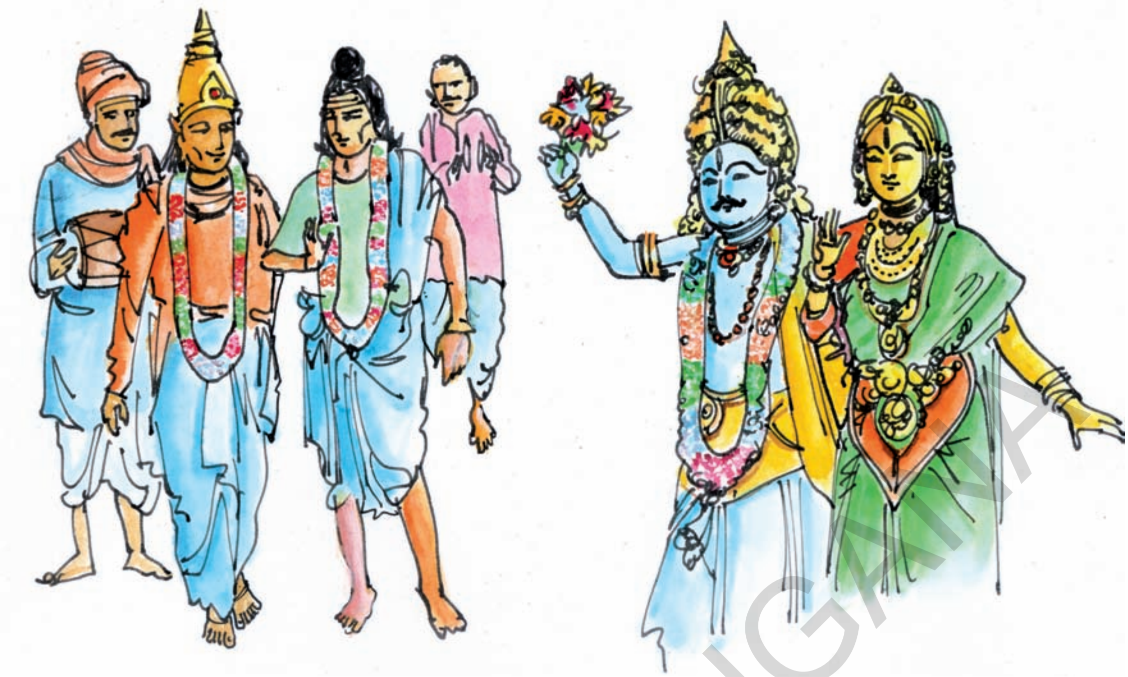

ఎక్కువగా ప్రచారంలో ఉన్నపాట ఇది. యక్షగానాల్లో స్వదేశీయక్షగానాలు కూడా ఉంటాయి. ఎక్కువగా పల్లెల్లో ప్రదర్శించేది ఈ యక్షగానాలే. బాలనాగమ్మ, చంద్రహాస, శకుంతల, అల్లీరాణి, క్రూరసేన, సత్యహరిశ్చంద్ర లాంటివి యక్షగానాలకు ఉదాహరణలు. యక్షగానాల్లో జానపదులు సులభంగా పాడుకోవడానికి వీలుండే రాగాలు, పాటలు, పద్యాలుంటాయి. ఇందులో భాష, వచనం జనాలకు సులభంగా అర్థమయ్యేరీతిలో ఉంటాయి. ముఖ్యంగా రూపక, ఏక, ఆది, జులువ తాళాలలో పాటలుంటాయి.

మంగలాంగుడనురా ... రుఖ్మాంగుడాను భూపాల చంద్రుడను ॥ మం ॥

సంగర రంగము నందు శత్రువుల బంగమొనర్చిన బలవిక్రముడను ॥ మం॥

యక్షగానాల్లో స్త్రీలపాత్రలు కూడా పురుషులే ధరించేవారు.

వాయిద్యాలు : తబల, తాళం, హార్మోనియంలను ఇందులో వాయిద్యాలుగా వాడతారు. వేషకాడు పాట పాడుతుంటే పాటకు అనుగుణంగా తబల తాళం మోగుతుంది. హార్మోనియం వీటితో జతకడుతుంది. తబల తాళం కొట్టెవాళ్లు మ్యాల్లంలో సభ్యులై ఉంటారు. వీరు కూడా వేషం వేస్తారు. వీరు స్టేజిమీదికి వెళ్లినప్పుడు ఆ బాధ్యతను మరొకరు తీసుకుంటారు.

వేదిక : యక్షగానాలకు, నాటకాలకు వేదిక ఏర్పాటు చేసుకోవడం చాలా తేలిక. ఆటను ఆదేరోజు సాయంత్రమే ఈ వేదికను ఏర్పాటుచేసుకుంటారు. మామూలుగా వేదికను నాలుగు బజార్లకాడనో కచేరు దగ్గరనో ఏర్పాటుచేసుకుంటారు. నాలుగు వైపుల నాలుగు గుంజల్ని పాతి ఎలిత బొంగులతోనో కర్రలతోనో పందిరివేస్తారు. ఎదురుగా తెల్లటిబట్టనో చెద్దర్లనో రంగు రంగుల చీరలనో కడతారు. వీలైతే పక్కలకు పరదాలను వేలాడదీస్తారు. లేదంటే వదిలేస్తారు. ఒక్కోసారి గ్రామంలో తిరిగి నాలుగు పెద్ద బల్లలను అడుక్కొచ్చి వేస్తారు. లేదంటే నేలమీదనే వేదికను ఏర్పాటుచేస్తారు. వేదికకు రెండు వైపుల రెండు కరంటు బల్బులను ఏర్పాటుచేస్తారు. లేదంటే రెండు వైపుల పెట్రమాక్స్‌లైట్లను పెట్టేవారు. ఇవేవీ అందుబాటులో లేని కాలంలో దీవిటీలను వెలిగించి పట్టుకుని ఆటను ప్రదర్శించేవారు.

ప్రదర్శన : తెరచాటున వేషకాళ్లు కూర్చునేవారు. తెరకు ముందు జనం కూర్చుండేవారు. ముందువరుసలో కూర్చోవడానికి పోటీపడేవారు. గ్రామస్తులు ముందుగానే వెళ్లి చాపలు, జోరతట్లు వేసుకుని జాగను ఆపుకునేవారు.

SCERT TELANGANA

మామూలుగా రాత్రిపూట తిండితిన్నాక ఈ ప్రదర్శన మొదలయ్యేది. అర్ధరాత్రివరకు, పెద్ద కథ అయితే తెల్లవారుజాము వరకు ప్రదర్శన సాగేది, వేషధారి వేదిక ముందుకు వచ్చి పాటను పాడుతుంటే వెనక ఉన్న మిగతా సభ్యులు పాటను అందుకునేవారు. ఇలా పాటను అందుకోవడాన్ని పల్లెం అనేవారు.

తేరు నడిపించెదను చూరి వేడుక మీరగను ధారుణి జనులంత నన్ను వీరుడని పొగడగను దూలి గప్పి వచ్చి నట్టి గాలి చందంబులోన

*

క్షేమమా భూచక్రాపురమూ...
మంత్రి క్షామమను మాటలేక గన ॥ క్షే ॥
కామక్రోధలోభమత్సరంబులు కడకుపార దోలి పౌరి జనములు ॥ 2 ॥
శ్రీమహేఘనామద్యాన్నమున కుల నీమమీ దకను ఉన్నవారలా ॥ క్షే ॥

*

అయ్యో దిక్కేదే ... తలిదండ్రి లేని వారమైతి మయ్యో దిక్కేదే ... ॥ అ ॥
చయ్యన మన మేనమామ స్వగృహమునకు పోవనెంచి అయ్యెను మొద్దయ్యెను
బయమయ్యెను ఏమయ్యనొకో ॥ అ ॥

ఈ యక్షగానాల్లో పాత్రలను పరిచయం చేసి రాజుకు మంత్రిగా, రాణికి చెలికత్తెగా, యువరాజుకు స్నేహితునిగా కథను నడిపిస్తూ హాస్యాన్ని పంచుతూ చివరివరకూ ఉండే పాత్ర బుడ్డరిఖాన్.

గొల్లసుద్దులు : గొల్లసుద్దులంటే గొల్లలు చెప్పే సుద్దులు. సుద్దులు అంటే సంగతులు లేదా మంచి మాటలు. ఇందులో ప్రధాన కథకుడు ఆటపాటలతో ప్రేక్షకులను అలరిస్తాడు. ప్రధాన కథకుడు పాడేపాటను అటు ఇటు పక్కనున్న ఇద్దరు చెవికి చెయికప్పి సాగదీసి వంతపాడుతారు. ఈ ప్రదర్శనలో వీరణాలు (పెద్దడోళ్ళు), కొమ్ములనుపయోగిస్తారు. కొంతమంది వెనుక నుండి వంతపాడుతారు.

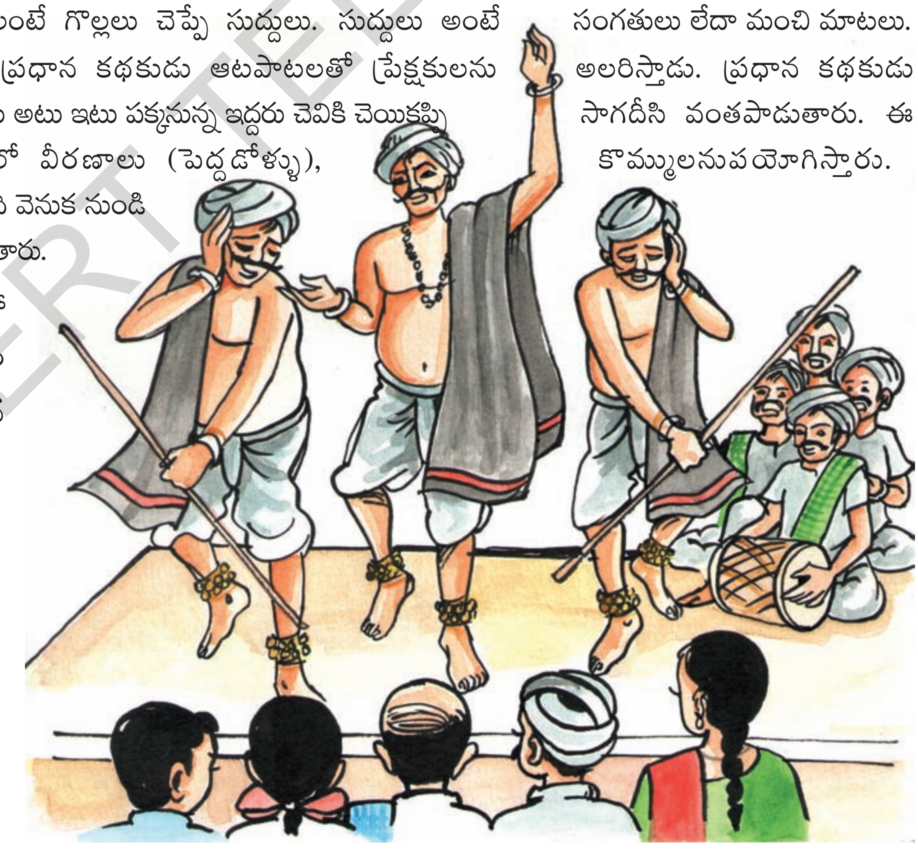

గొల్ల సుద్దుల ప్రదర్శనలో కథకుడు సరాసరి రంగస్థలం మీదికి రాడు. జనం మధ్య నుండి వస్తాడు. మిగిలిన ఇద్దరు కూడ ఆటను రక్తికట్టించడానికి ఈ మూలనుండొకరు, ఆ మూలనుండొకరు టుర్, టుర్‌మని గొర్రెలను అదిలించినట్లు, తప్పిపోయిన గొర్రెలను వెతుకుతున్నట్లు, తోడేళ్ళను తరుముతున్నట్లు శబ్దాలు చేస్తూ వస్తారు.

SCERT TELANGANA

వీళ్ళ వేషధారణ మోకాళ్ళదాక మడిచికట్టిన పెద్ద అంచున్న ధోతి, నెత్తికి రుమాలు, చెవులకు దుద్దులు, ముంజేతికి కడియాలు, వెండి బిళ్లల మొలతాడు, భుజంమీద గొంగడి, కాళ్ళకు గజ్జెలు, చేతిల కర్రతో గమ్మత్తుగుంటారు. వీళ్ళు రకరకాలుగా యాస భాషతో ఆద్యంతం నవ్విస్తుంటారు. కథను ఎటంటే అటుమలుస్తూ, అందరిని ఆకట్టుకుంటారు.

గొల్లసుద్దులు రూపకం రానురాను ఎన్నెన్నో మార్పులకు గురయింది. ఇప్పటికీ సామాజిక చైతన్యాన్ని కల్గించటానికి ఈ ప్రక్రియల్లో చెపితే సామాన్యులు సులభంగా అర్థం చేసుకుంటారు. ఇప్పుడు ఈ ప్రదర్శనకు డప్పు, డోలక్‌ను వాయిద్యాలుగా ఉపయోగిస్తున్నారు.

ప్రదర్శన : ముందుగా ప్రధాన కథకుడు వేదిక మీదికి వచ్చి, మిగిలిన ఇద్దరిని పాట రూపంలో పిలుస్తాడు.

ఓరి రంగన్నో...

యాడబోయిండో ఈడు... ఓరి రంగన్నో
ఇట్ల లాభంలేదు పాటతో పిలుస్త

ఎల్లన్న : రార్రో రంగన్న – బిరాన ఇటురారో ॥ రార్రో రంగన్న ॥
రాజులు మారిన గాని – రాజ్యాలు మారిన గాని
మారలేదు మన బతుకులు – తీరలేదు మన బాధలు ॥ రార్రో రంగన్న ॥

రంగన్న : వచనం : వత్తన్నత్తన్నతన్ననే...

(పాట) ఏందే ఎల్లన్న గిప్పుడేమయ్యింది ॥ ఏందే ఎల్లన్న ॥
మనరాతలిట్లుండ – మార్చేదివ్వరో ॥ మన రాతలు ॥
పొద్దువోని సుద్దులేల జెపుతావే ఎల్లన్న ॥ ఏందే ఎల్లన్న ॥

ఎందే ఎల్లన్న లొట్టిమీది కాకిలెక్క ఒక్క తీర్గ మొత్తుకోబడితివి ఏమయ్యిందే నీకు?

ఎల్లన్న : తిట్టేనోరు, తిరిగేకాలు ఊరుకోదన్నట్టు, నాకేదన్నతెలిస్తె మీకు జెప్పందే మనుసునవట్టదురా.

రంగన్న : అయితే గదేందో జెప్పరాదు.

ఎల్లన్న : చెపుతగాని మల్లన్నేడిరా? పిలిచి చూస్త...
రార్రో మల్లన్న రాతిరెక్కువైపాయె ॥ రార్రో మల్లన్న॥
గొర్లమందకాడనే పొద్దుపోతున్నది
మాటమాట జెప్పుకుంట మందకాడ్కిపోదాం ॥ రార్రో మల్లన్న॥

మల్లన్న : (వచ్చి) ఎందే ఎల్లన్న పిలుపుమీద పిలుపేత్తవు
సంసారం సంతలోన సింతలెక్కువైపాయె
బతుకు మీద తీపిఏమొ గింతన్నలేకపాయె
అలుపుసొలుపు లేకుండా పిలుపు మీద పిలుపేత్తవ్ ॥ ఏందే ఎల్లన్న ॥

ఇట్ల జెప్పుకుంటూ సమస్యలను, పరిష్కారాలను సుద్దుల్లో చెపుతారు.

పాడేటి పాటలల్లో సమాజంలోని చెడును తొలిగించే ప్రయత్నం కనపడుతుంది. ఈ కళారూపాలు వినోదాన్నందించటమే కాకుండా విజ్ఞానదాయకంగా కూడ ఉంటాయి. అనాదిగా ప్రదర్శిస్తున్న ఈ కళారూపాలు ఇటీవలి కాలంలో ప్రజా ఉద్యమాల్లోను, ప్రభుత్వ కార్యక్రమాలైన అక్షరాస్యత, ఆరోగ్యం, పర్యావరణం, ఎయిడ్స్ నిర్మూలన, కుటుంబ నియంత్రణ, వ్యవసాయం మొదలైన అంశాలను ప్రజల్లోనికి తీసుకెళ్ళినాయి. అంతేకాకుండా తెలంగాణ ఉద్యమంలో ఎన్నో కళాబృందాలు ఈ ప్రదర్శన ద్వారా తెలంగాణ సాధనను సుగమం చేశాయన్నది ముమ్మాటికి నిజం.

SCERT TELANGANA

తుపాకి రాముడు (పిట్టలదొర) : వేషం చూస్తేనే నవ్వువస్తుంది. మాటలు వింటే పగలబడి నవ్వాలనిపిస్తుంది. ఈ మాటలు సరిగ్గా 'తుపాకి రాముడి'కి సరిపోతాయి. గమ్మత్తుగా ఉండే వేషం, చిత్రవిచిత్రమైన మాటలు మాట్లాడుతూ... పైకి ఎన్నో డాంబికాలు చెపుతున్నప్పటికి తన వెనుకనున్న లేమిని గుర్తించండని అందరిని నవ్విస్తూ, ఇంటింటికి తిరిగి యాచిస్తుంటాడు. ఇది పగటివేషాల్లో ఒక రకమని చెప్పవచ్చు. ఎవరైనా వదులుగా అడ్డదిడ్డంగా డ్రెస్సు వేసుకుంటే 'ఏమిరా! తుపాకి రాముడి 'వేషమేందిరా' అనేవాళ్ళు.

ఒక పక్క పైకి మడచిన ఖాకీ ప్యాంటు, చినిగిన అంగి, తెల్లఈకతో కూడిన ఇంగ్లీషుదొరల టోపి, మెడలో రుమాలు (స్కార్ఫ్), సన్నటి చిరుకత్తి మీసం, కాళ్లకు బూట్లు, భుజానికి కట్టెతుపాకి, ముఖానికి తెల్లరంగుతో చూపరులకు నవ్వుపుట్టించేదిగా ఉంటుంది. తుపాకిరాముని వేషం.

ప్రదర్శన : వచ్చె వచ్చె ఎవడచ్చె ఎంకట్రాముడచ్చే. మారాజ మారాజ మారాజ. మాతాత తట్టల్దొర... మానాన్న బుట్టల్దొర... నేను పిట్టల్దొర... నన్నందరు లత్కోర్ సాబంటరు.

పాట : మాటకు నేను నవాబును – పూటకు లేని గరీబుని
నేనే ఎంకట్రాముణ్ణి – నేనే పిట్టలదొరని ॥ మాటకు ॥

వ॥ : మారాజ మారాజ మారాజ... నాకేం తక్కువలేదు. తీసుకతింటే తరుక్కపోతదని అడుక్కతింటున్న.

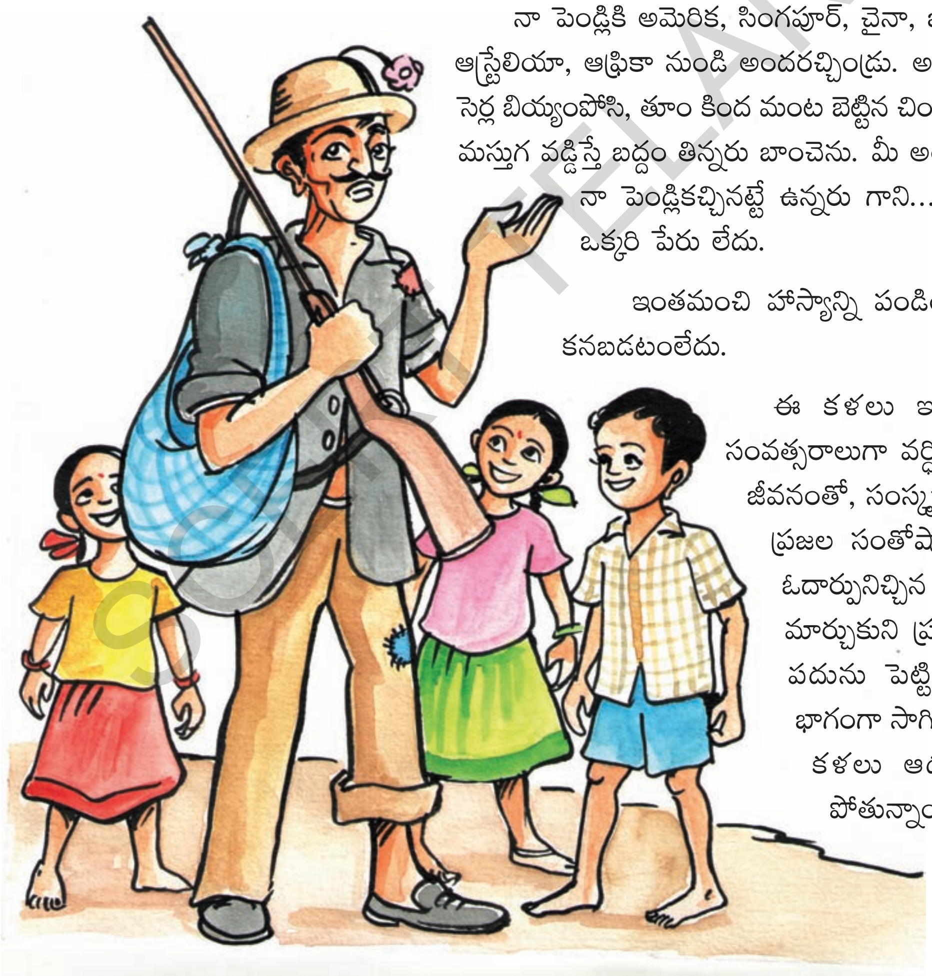

నా పెండ్లికి అమెరిక, సింగపూర్, చైనా, జర్మనీ, జపాన్, మలేసియా, ఆస్ట్రేలియా, ఆఫ్రికా నుండి అందరచ్చింద్రు. అందరికి తిండి సరిపోవాలని సెర్ల బియ్యంపోసి, తూం కింద మంట బెట్టిన చింతాకిస్తరేసి ఇద్దరికిత్తుసొప్పున మస్తుగ వడ్డిస్తే బద్దం తిన్నరు బాంచెను. మీ అందరిని చూత్తాంటే అందరు నా పెండ్లికచ్చినట్టే ఉన్నరు గాని... కట్నాల బుక్కుల మాత్రం ఒక్కరి పేరు లేదు.

ఇంతమంచి హాస్యాన్ని పండించే పిట్టలదొరలు ఇప్పుడు కనబడటంలేదు.

ఈ కళలు ఇప్పటివి కావు. వందల సంవత్సరాలుగా వర్ధిల్లుతున్న ప్రజా కళలు పల్లె జీవనంతో, సంస్కృతితో కలిసిపోయిన కళలు. ప్రజల సంతోషాన్ని, దుఃఖాన్ని పంచుకొని ఓదార్పునిచ్చిన కళలు తరతరానికి రూపాన్ని మార్చుకుని ప్రజల ఆలోచనా విధానానికి పదును పెట్టిన కళలు. జీవితంలో ఓ భాగంగా సాగి కదిలి కదిలించిన ఈ ప్రజా కళలు ఆదరణ లేక కనుమరుగై పోతున్నాయి. వీటిని సంరక్షించుకునే బాధ్యత మనందరిది.

ఉపవాచకం

6. పి.వి.నరసింహారావు

భారత రాజకీయాలలో అపరచాణక్యుడనే పేరు, గాంధీ, నెహ్రూ కుటుంబాలకు చెందని తొలి కాంగ్రెస్ నేతగా ప్రధాని పదవీకాలాన్నీ పూర్తిచేసిన అరుదైన ప్రతిష్ఠ, మైనారిటీ ప్రభుత్వాన్ని నిలకడగా నిబ్బరంగా అయిదేళ్ళు నడిపించిన 'తెలుగు నేతృత్వం' ఇవన్నీ తలచుకోగానే గుర్తుకువచ్చే పేరు పాములపర్తి వేంకట నరసింహారావు.

SCERT TELANGANA

స్థిత ప్రజ్ఞుడు ...

సంస్కరణశీలి ...

అపర చాణక్యుడు ...

న్యాయశాస్త్రజ్ఞుడు ...

బహుభాషా కోవిదుడు ...

అందరికీ అయిన వాడు ...

మన తెలంగాణ మహనీయుడు ...

సాహిత్య సుగంధాలను వెదజల్లినవాడు ...

'లోపలి మనిషి'ని అందంగా ఆవిష్కరించినవాడు ...

ఎదిగిన కొద్దీ ఒదిగి ఉండట మెట్లాగో తెలిసినవాడు ...

దక్షిణ భారతం నుండి మొట్ట మొదటగా ప్రధాని పీఠం అధిష్ఠించిన వాడు ...

పై మాటలు వింటుంటే గుర్తుకు వచ్చే వారెవరో తెలుసా? భారతదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ గాడి తప్పుతూ పతనోన్ముఖంగా పరుగులు తీస్తున్న దశలో 'ప్రధాని' పగ్గాలు చేపట్టి చక్కదిద్దిన ధీశాలి, మన తెలంగాణ ముద్దుబిడ్డ పాములపర్తి వేంకట నరసింహారావు.

పి.వి.నరసింహారావు తెలంగాణ ఖ్యాతిని ఖండాంతరాలకు చాటిన మహా మేధావి. బహుభాషా కోవిదుడు. నిజాం వ్యతిరేక పోరాటంలో రాటు దేలిన తరానికి చెందిన నాయకుడాయన. బహుముఖమైన వీరి ప్రతిభ అనన్య సామాన్యం. రాజకీయ రంగంలో శాసన సభ్యుడిగా, రాష్ట్ర విద్యామంత్రిగా, ముఖ్యమంత్రిగా, ప్రణాళికా సంఘ ఉపాధ్యక్షుడుగా, కేంద్ర విదేశాంగ శాఖ మంత్రిగా, మానవ వనరుల అభివృద్ధి శాఖ మంత్రిగా, ప్రధాన మంత్రిగా దేశాన్ని ప్రగతి పథం వైపు నడిపించిన మేరునగధీరుడు పి.వి.

కవిగా, అనువాదకుడుగా, పాత్రికేయుడుగా, కథకుడిగా, నవలా రచయితగానే కాకుండా పద్నాలుగు భాషలు మాట్లాడగల్గిన బహుభాషావేత్తగా సుపరిచితులు. 1983లో న్యూఢిల్లీలో జరిగిన అలీన దేశాల శిఖరాగ్ర సమావేశంలో స్పానిష్ భాషలో మాట్లాడి క్యూబా అధ్యక్షుడు ఫెడల్ కాస్ట్రోను అబ్బురపరిచిన ధీశాలి. పి.వి. పుట్టింది భూస్వామ్య కుటుంబంలోనే. ఐనా భూస్వామ్య పోకడలకు దూరంగా తనకు వారసత్వంగా సంక్రమించిన భూమిలో యాభై ఎకరాల భూమిని భూదానోద్యమానికి దానమిచ్చి తన ఔదార్యాన్ని చాటుకున్నాడు. తాను ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్న కాలంలోనే భూసంస్కరణలకు శ్రీకారం చుట్టి చరితార్థుడయిన పి.వి.నరసింహారావు జీవిత విశేషాలను తెలుసుకొందాం.

బాల్యం – విద్యాభ్యాసం :

కరీంనగర్ జిల్లా భీందేవరపల్లి మండలం 'వంగర' పి.వి.నరసింహారావు స్వగ్రామం. ఆయన పుట్టిన గ్రామం మాత్రం వరంగల్ జిల్లా నర్సంపేట మండలం లక్నేపల్లి. సీతారామారావు, రుక్మాబాయమ్మ పుణ్యదంపతులకు 28 జూన్ 1921న పి.వి.నరసింహారావు జన్మించాడు. వంగర గ్రామానికి చెందిన పాములపర్తి రంగారావు, రత్నాబాయిలు పి.వి.ని దత్తత తీసుకున్నారు.

1924లో బాసరలో కొలువైన జ్ఞాన సరస్వతి సన్నిధిలో అతని తల్లిదండ్రులు అక్షరాభ్యాసం చేయించారు. వంగర ప్రభుత్వ పాఠశాలలో ఓనమాలు దిద్దాడు. 1928 నుండి 1930 వరకు హుజూరాబాద్ పాఠశాలలో మూడు, నాలుగు తరగతులు చదివాడు. వంగర నుండి హుజూరాబాద్‌కు దాదాపు ఇరవై కిలోమీటర్ల దూరం రోజూ సవారీ కచ్చడం (ఎడ్లబండి) లో వెళ్ళి వచ్చేవాడు. చదువుకునే రోజుల్లో పి.వి.ఎప్పుడూ క్లాస్ ఫస్టే. తానెప్పుడూ క్లాస్‌లో సెకెండ్ రావడం ఎరుగనని 'ఐ విట్నెస్' అనే పత్రికకు ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో ఒకసారి పి.వి.చెప్పాడు. చిన్నప్పుడు గణితం సబ్జెక్టు అంటే అమితంగా ఇష్టపడేవాడు. చదువులోనే కాదు ఆటల్లోనూ ఆరితేరినవాడే. టెన్నిస్ క్రీడను బాగా ఆడేవాడు. పి.వి.కి చిన్నప్పటి నుండి సంగీతంలోనూ ప్రవేశం ఉంది. లలిత సంగీతం, భజనలు, శాస్త్రీయ సంగీతంతో కూడిన కీర్తనలు శ్రావ్యంగా పాడేవాడు.

1936లో హనుమకొండలో డిస్టింక్షన్ మార్కులతో మెట్రిక్యులేషన్ ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. 1938లో నిజాం రాష్ట్ర వ్యతిరేక ఉద్యమంలో పాల్గొనడంతో ఆయన రాష్ట్రంలో ఎక్కడా చదువకుండా నిర్బంధం విధించారు. దీనితో ఆయన మహారాష్ట్రలోని పూనెలో బి.యస్సి., నాగపూర్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఎల్.ఎల్.బి. పట్టా పొందాడు. హైదరాబాద్ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రిగా పనిచేసిన బూర్గుల రామకృష్ణారావు వద్ద జూనియర్ ప్లీడర్‌గా పనిచేశాడు.

రాజకీయ ప్రస్థానం :

పి.వి. రాజకీయ ప్రస్థానం ఓటమితో ప్రారంభమయింది. 1952లో స్వతంత్ర భారత తొలి సాధారణ ఎన్నికలలో ప్రముఖ తెలంగాణ సాయుధ పోరాట యోధుడు బద్దం ఎల్లారెడ్డి చేతిలో ఓటమి పాలయ్యాడు. పడిలేచిన కడలి తరంగం వలె తిరిగి 1957 నుండి 1972 వరకు నాలుగు సార్లు మంథని శాసనసభా నియోజకవర్గం నుండి జయకేతనం ఎగురవేశాడు. 1962లో రెండోసారి శాసన సభకు ఎన్నికయిన పి.వి. రాష్ట్ర జైళ్ళు, ప్రజా సంబంధాలు, విద్యాశాఖ, ఆరోగ్య శాఖల మంత్రిగా బాధ్యతలు నిర్వర్తించాడు. ఆయా శాఖల్లో పలు సంస్కరణలు చేపట్టి అందరి ప్రశంసలు పొందాడు.

SCERT TELANGANA

మూడోసారి శాసన సభకు గెలిచిన సమయంలోనే పి.వి.ని ముఖ్యమంత్రి పదవి వరించింది. తాను ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్నప్పుడే భూసంస్కరణలు అమలుపరిచేందుకు చర్యలు చేపట్టాడు. పట్టణ భూ గరిష్ట పరిమితి చట్టం కూడా పి.వి. ప్రభుత్వమే తెచ్చింది. నిజానికి పి.వి. ముఖ్యమంత్రి పదవి పోవడానికి భూసంస్కరణ చట్టమే కారణమని రాజకీయ విశ్లేషకుల అభిప్రాయం. పేదలకు మేలు జరిగే చట్టం కోసం పదవిని తృణప్రాయంగా వదిలి వేయడం మహనీయులకు కష్టం కాదు కదా!

దేశ రాజకీయాలలో ...

1977లో పి.వి. కేంద్ర రాజకీయాలలో ప్రవేశించాడు. హనుమకొండ నుండి లోక్‌సభ సభ్యులుగా ఎన్నికయ్యాడు. శ్రీమతి ఇందిరాగాంధికి అత్యంత విశ్వసనీయుడుగా ఉంటూ కీలకమైన హోం, విదేశాంగ శాఖ మంత్రిగా బాధ్యతలు నిర్వహించాడు. 1984లో హనుమకొండ నుండి ఓటమి పాలయినా, మహారాష్ట్రలోని రాంటెక్ నియోజక వర్గం నుండి విజయం సాధించాడు. రాజీవ్‌గాంధి మంత్రివర్గంలో మానవ వనరుల శాఖ, హోం శాఖకు మంత్రిగా బాధ్యతలు చేపట్టాడు. రాజీవ్ గాంధి హత్యానంతరం చోటు చేసుకున్న పరిణామాల వలన అప్పటికే రాజనీతిజ్ఞుడుగా దేశ, విదేశాలలో గణుతికెక్కిన పి.వి.నరసింహారావు కీలకమయిన బాధ్యతలు స్వీకరించాడు.

1991లో జరిగిన ఎన్నికల తర్వాత దేశరాజకీయ రంగంలో ఒక అనిశ్చితి ఏర్పడింది. ఏ రాజకీయ పార్టీకి స్పష్టమైన ఆధిక్యం రాలేదు. అప్పుడు తన రాజకీయ చతురతతో మిత్రపక్షాల మద్దతు కూడగట్టి తాను ప్రధానమంత్రిగా మైనారిటి ప్రభుత్వం ఏర్పరచాడు. అనేక మంది రాజకీయ విశ్లేషకులు ఈ ప్రభుత్వం ఒక సంవత్సరం కంటే ఎక్కువ కాలం మనజాలదని పెదవి విరిచారు. కాని తన అనన్యమైన చాతుర్యంతో ఐదు సంవత్సరాలు చక్కని పాలన అందించి రాజకీయ పండితులనే ఆశ్చర్యపరిచాడు.

పాత్రికేయునిగా... సృజనశీలిగా... :

భారతదేశంలో సాహితీ పరిమళాలు వెదజల్లిన అతి కొద్ది మంది రాజకీయ వేత్తలలో పి.వి. అగ్రతాంబూలానికి అర్హుడు. 1948లో 'కాకతీయ' పత్రికను స్థాపించి తొలితరం పత్రికా రచయితలలో ఒకడయ్యాడు. 'కాకతీయ' పత్రికలో 'జయ' అనే మారుపేరుతో అనేక రచనలు చేశాడు. తెలంగాణ సాయుధ పోరాట నేపథ్యంలో "గొల్లరామవ్వ" కథను 'విజయ' అనే కలం పేరుతో కాకతీయ పత్రికలో రాశాడు. విశ్వనాథ సత్యనారాయణ రాసిన వేయిపడగలు నవలను హిందీలోకి 'సహస్రఫణ్' పేరుతో అనువదించాడు. ఈ రచనకు పి.వి. కేంద్ర సాహితీ అకాడమీ అవార్డు పొందాడు. 'పన్‌లక్షత్ కోన్‌ఘతో' అనే మరాఠీ పుస్తకాన్ని 'అబల జీవితం' అనే పేరుతో అనువదించాడు.

పి.వి. రాజకీయ, సాహిత్య అనుభవాలను రంగరించి ఆంగ్లంలో రాసిన 'ది ఇన్‌సైడర్' అనే నవలకు విశేష ప్రాచుర్యం లభించింది. తాత్త్వికుడు, ప్రజాహితైషి చేసిన నిర్విరామ విఫలయత్నాల విషాద గాథే 'ది ఇన్‌సైడర్'. ఈ గ్రంథం 1998లో వెలువడింది. ఈ గ్రంథం 'లోపలి మనిషి' పేరుతో తెలుగులోనికి కూడా అనువదించబడింది. తన చిన్ననాటి ఆత్మీయ మిత్రులు కాళోజీ నారాయణ రావు, రామేశ్వర రావులతో పి.వి. చేసిన సాహితీ చర్చలు వారి సాహితీ తృష్ణకు నిదర్శనాలు.

ఈ విధంగా దేశహితాన్ని కోరిన మహామనీషి, స్థితప్రజ్ఞుడు, సంక్షోభ సమయంలో దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థను ఒడ్డుకు చేర్చిన అసామాన్యుడు! తనవారినే కాదు, రాష్ట్రాన్ని, దేశాన్ని దుఃఖ సాగరంలో ముంచి 23, డిసెంబరు 2004న గుండెపోటుతో కన్ను మూశాడు. 'మనవాడు' అని యావత్ తెలంగాణ జాతి గర్వంగా చెప్పుకొనే పాములపర్తి వేంకట నరసింహారావు భౌతికంగా మన మధ్య లేకపోయినా ఆయన సేవలు సదా స్మరణీయాలు.

హైదరాబాద్‌లో హుస్సేన్ సాగర్ తీరాన పి.వి. సమాధి తెలంగాణ ఆత్మాభిమానాన్ని చాటుతున్నట్లుగా ఉన్నది. "ఆచితూచి మాట్లాడడమే కాదు, రచనలోనూ పి.వి.ది అదే గాంభీర్యం, పరిణతి, దేశభక్తి కనిపిస్తుంది. దేనికి చలించని ఆయన వ్యక్తిత్వమంటే నాకెంతో ఇష్టం" అనే దాశరథి రంగాచార్య మాటలు పి.వి. సమున్నత వ్యక్తిత్వాన్ని ప్రతిబింబిస్తాయి.

పదవిజ్ఞానం

అర్థాలు

అ

అంధకారం = చీకటి
అంపి = పంపి
అగ్గలం = అధికం
అజ్ఞాతం = ఎవరికి తెలియని
అడలు = భయపడు
అధ్యాత్మము = దైవసంబంధమైన
అనివార్యం = తప్పనిసరి
అపారమైన = అధికమైన
అమల = నిర్మలమైన, స్వచ్ఛమైన
అరిష్టం = కీడు
అర్చన = పూజ
అర్థం = ధనం, సొమ్ము
అర్థి = వేడుకొనువాడు
అలుపు = అలసట
అవ్యాజము = కపటంలేనిది, సహజమైనది
అసువులు = ప్రాణాలు

ఆ

ఆకాంక్ష = తీవ్రమైనకోరిక
ఆతంకం = ఆరాటం
ఆదేశం = ఆజ్ఞ
ఆలాపన = రాగం తీయుట, పాడుట
ఆశ్రితుడు = ఆశ్రయం కోరినవాడు

ఇ

ఇబ్బడి = ఎక్కువ
ఇడుములు = కష్టాలు, తిప్పలు

ఈ

ఈగి = త్యాగం

ఉ

ఉత్కృష్టం = శ్రేష్ఠం, గొప్పది
ఉత్పాదకం = పుట్టించునది
ఉదారంగా = గొప్పగా
ఉద్బోధ = సందేశం
ఉభయతారకం = ఇద్దరిని తరింపచేసేది (మేలుకల్గించేది)

ఊ

ఊతం = ఆధారం

ఎ

ఎడద = హృదయం, ఎద
ఎరుక = తెలుసు

ఒ

ఒప్పించు = అప్పగించు, అంగీకరింపజేయు
ఒరులు = ఇతరులు

ఔ

ఔషధం = మందు

క

కంటకం = ముల్లు
కంబళి = గొంగడి
కకావికలం = చెల్లాచెదురు
కర్దమం = బురద, అడుసు
కడిందిగ = ఎక్కువగా
కపోతం = పావురం
కర్షకుడు = రైతు
కల్పతరువు = కోర్కెలు తీర్చే దేవతా వృక్షం
క్వణం = శబ్దం, సవ్వడి, చప్పుడు
కామారి = శివుడు
కార్చిచ్చు (కారుచిచ్చు)= అడవిలో దట్టమైన మంటలు
కూర్మి = స్నేహం, సోపతి
కృప = దయ, కరుణ
కేదారం = పొలం
క్రోధం = కోపం
క్షీరాబ్ధి = పాలసముద్రం

ఖ

ఖగం = పక్షి
ఖలం = పాపము

SCERT TELANGANA

గ

గటక / గట్క = మక్క, జొన్న రవ్వతో చేసే వంటకం
గిడస = ఎండిపోవుట, శుష్కించుట
గప్పాలు = గొప్పలు, బాతాలు
గుడము = బెల్లం

ఘ

ఘాతం = దెబ్బ

చ

చందనం = గంధం
చలువ = చల్లదనం
చాకచక్యం = నేర్పు
చిందిలిపాటు = తొందరపాటు
చూతఫలం = మామిడి పండు
చెట్ట = కీడు
చేవ = సారం, శాగ

జ

జగతి = ప్రపంచం, దునియ
జమీందారు = భూస్వామి
జిహ్వ = నాలుక
జైకొట్టుట = మద్దతు తెలుపుట
జ్యోత్స్న = వెన్నెల

ఠ

ఠికాణా = నివాసం
ఠీవి = వైభవం

త

తనువు = శరీరం, పెయ్యి
తపసి / తాపసి = ఋషి
తమ్మి = పద్మం, తామరపువ్వు
తరువు = చెట్టు
తలంపు = కోరిక
తుల = తరాజు, తక్కెడ

ద

దండడి = తీవ్రం
దక్కు = లభించు, దొరుకు
దప్పిక = దాహం, దూప
దాస్యం = సేవ, శాత, ఊడిగం
దృఢంగా = గట్టిగ
దోషం = తప్పు
దోయిలి = దోసిలి

ధ

ధర్మువు = ధర్మం
ధామం = నిలయం
ధృతి = ధైర్యం

న

నికృష్టం = నీచం
నిక్షేపం = నిధి, లబ్బి
నిమగ్నం = లీనం
నిమజ్జనం = అనుపుట, మునగడం
నీరము = నీరు
నుడువుట = చెప్పుట

ప

పడియ = మడుగు
పరిజనం = సేవకులు, నౌకర్లు
పరిమళం = మంచి వాసన
పాడి = న్యాయం
పాదుషా = రాజు
పార్శ్వం = వైపు, పక్కన
పాశం = తాడు
పుల్లు = గడ్డి
పేర్మి = ప్రేమ
ప్రగతి = అభివృద్ధి
ప్రతిన = ప్రతిజ్ఞ, ఒట్టు
ప్రతిష్ఠ = కీర్తి, స్థాపన,
ప్రస్థానం = ప్రయాణం
ప్రహసితం = పెద్దనవ్వు
ప్రేయం = ప్రియం, ఇష్టం

బ

బండారం = ధనాగారం, కోశాగారం, ఖజానా
బాస = ప్రతిజ్ఞ, ఒట్టు
బ్రాహ్మీముహూర్తం = సూర్యోదయానికి మూడు గడియల ముందు కాలం
బుగులు = భయం
బుభుక్షితుడు = ఆకలిగొన్నవాడు
బేరీజు = అంచనా (లెక్కవివరం)

SCERT TELANGANA

భ

భంగి	=	విధము, తీరు
భంజన	=	విఱుచు / విరుచు
భూతము	=	ప్రాణి, పంచభూతాల్లో ఒకటి
భూషణం	=	ఆభరణం, నగ

మ

మందుడు	=	తెలివితక్కువవాడు
మక్కువ	=	ఇష్టం
మహత్తు	=	గొప్పతనం, మహిమ
మహిషం	=	దున్నపోతు
మాత్సర్యం	=	పగ, ఓర్వలేనితనం
మాన్యులు	=	గౌరవించదగినవారు
మ్యాలం	=	మేళం
మిరం	=	కారం
మిసిమి	=	కాంతి
మేచక	=	నల్లని
మోర	=	ముఖం
మైత్రి	=	స్నేహం, సోపతి
మౌక్తికం	=	ముత్యం

య

యతి	=	సన్న్యాసి, ముని

ర

రకం	=	పన్ను
రాకామల జ్యోత్స్న	=	పున్నమినాటి తెల్లని వెన్నెల
రీతి	=	విధం
రుద్రుడు	=	శివుడు
రుధిరం	=	రక్తం, నెత్తురు

ల

లేశం	=	కొంచెం, కొద్దిగ
లోభి	=	పిసినారి, పిసినిగొట్టు

వ

వదుకుదుపులు	=	చేనేత వస్త్రములు
వనట	=	శోకం, ఏడుపు
వరాహం	=	పంది
వలపల	=	కుడివైపు
వశం	=	స్వాధీనం
వసియించు	=	నివసించు
వ్యాఘ్రం	=	పెద్దపులి
విఘ్నం	=	ఆటంకం, అడ్డంకి
విమల	=	స్వచ్ఛమైన
విరివిగ	=	అధికంగా, బాగా
విరులు	=	పూలు
విలసిల్లు	=	ప్రకాశించు, ఒప్పు
విహంగం	=	పక్షి
విహారం	=	వేడుకగా తిరుగుట
వృశ్చికం	=	తేలు
వెఱచు	=	భయపడు
వేత్త	=	తెలిసినవాడు

శ

శీలం	=	నడవడి
శంభుడు	=	శివుడు (మంగళకరుడు)
శాకం	=	కూర
శీతం	=	చల్లనిది
శ్యేనం	=	డేగ
శ్రేయం	=	మేలు

స

సంయమి	=	ఋషి
సంహారం	=	చంపుట
సఖుడు	=	స్నేహితుడు, దోస్త్, సోపతిగాడు
సతతం	=	ఎల్లప్పుడు
సమత	=	సమానత్వం
సమాహితం	=	అంగీకరించబడినది, సమకూర్చబడినది
సర్వత్ర	=	అంతట
సార్వభౌముడు	=	చక్రవర్తి
సాలు	=	సంవత్సరం
సింగారించిన	=	అలంకరించిన
సుకుమారం	=	మృదువైన
సుధ	=	అమృతం
సురతరువు	=	కల్పవృక్షం
సూనృతం	=	మంచిమాట, సత్యం, నువ్వద్దె
సృజన	=	సృష్టి
సైచు	=	సహించు
సొగసు	=	అందం, సక్కదనం
సౌహార్దం	=	స్నేహం, సోపతి
స్పర్శ	=	తాకుట

హ

హలం	=	నాగలి
హసితాస్యుడు	=	నవ్వు ముఖం కలవాడు
హితం	=	మేలు, మంచి

SCERT TELANGANA

పర్యాయపదాలు

అంధకారం	=	చీకటి, తమస్సు, తిమిరం
అసువులు	=	ప్రాణములు, ఉసురు, జీవములు
ఆకలి	=	క్షుత్తు, బుభుక్ష
ఆలంబనం	=	ఆధారం, ఆశ్రయం, ఊత
ఇడుములు	=	ఇబ్బందులు, కడగండ్లు, కష్టాలు
ఉడుపులు	=	గుడ్డలు, పుట్టములు, బట్టలు, వస్త్రాలు
కర్దమం	=	బురద, అడుసు, పంకం
కష్టం	=	ఇక్కట్టు, శ్రమ, ఇడుము
కాంక్ష	=	ఇచ్ఛ, కోరిక, వాంఛ
కాపు	=	రైతు, కర్షకుడు, కృషీవలుడు, హాలికుడు, సైరికుడు
కుప్పలు	=	రాసులు, ప్రోగు, ప్రోవు
కేతనం	=	పతాకం, జండా, ధ్వజం
క్వణము	=	శబ్దము, సవ్వడి, చప్పుడు
చిచ్చు	=	అగ్ని, జ్వలనం, అనలం, అంగారం
జననాథుడు	=	రాజు, నృపుడు, ప్రభువు, భూమీశుడు
తనువు	=	శరీరం, దేహం, మేను, ఒడలు, పెయ్యి
తాపసి	=	తపస్వి, తబిసి, ఋషి, యోగి, మౌని
ధృతి	=	ధైర్యం, బింకం, గట్టితనం
నినాదము	=	ధ్వని, మోత, శబ్దం
నిశీథిని	=	రాత్రి, యామిని, నిశ
నీరం	=	నీళ్ళు, ఉదకం, జలం, తోయం
పశువు	=	గొడ్డు, జంతువు, పసరం
పరిమళం	=	తావి, సువాసన, సౌరభం
పాదము	=	అడుగు, అంఘ్రి, చరణము
పుడమి	=	భూమి, నేల, అవని, వసుధ, ధరిత్రి, ఇల
భార్య	=	పత్ని, కళత్రం, ఆలు, పెండ్లము
మంచు	=	తుహినం, నీహారం, హిమం
మైత్రి	=	స్నేహం, చెలిమి, సోపతి
మోక్షం	=	కైవల్యం, ముక్తి, నిర్వాణం
వాన	=	వర్షము, వృష్టి, చిత్తడి
విలువ	=	వెల, ఖరీదు, మూల్యం
వెండి	=	రజతము, ధౌతము, రూప్యము
వేసవి	=	వేసంగి, గ్రీష్మము, ఎండాకాలం
సఖులు	=	స్నేహితులు, మిత్రులు, సోపతిగాళ్ళు
సమూహం	=	గుంపు, బృందం, సముదాయం
సైరికుడు	=	కాపు, హాలికుడు, రైతు
హంస	=	మరాళము, చక్రాంగము, మానసౌకము
హలము	=	సీరము, నాగలి, కుంతలము
హృదయం	=	ఎద, మది, మనస్సు

నానార్థాలు

అరిష్టం	=	కీడు, మజ్జిగ, కాకి, కుంకుడు చెట్టు
అర్థం	=	శబ్దార్థం, కారణం, ధనం, న్యాయం, ప్రయోజనం, వస్తువు
కాలం	=	నల్లనిది, సమయం, మరణం, ఇనుము
చీకటి	=	అంధకారం, దుఃఖం, రాత్రి
చేవ	=	సారము, ధైర్యము, పొగరు
తలపు	=	అభిప్రాయం, ఆలోచన, జ్ఞప్తి
దిక్కు	=	దిశ, శరణము, దారి
పాడి	=	న్యాయము, ధర్మము, తీర్పు స్వభావం, ఆచారం
పావని	=	ఆవు, గంగ, భీముడు, హనుమంతుడు, పవిత్రురాలు
మిసిమి	=	కాంతి, నవనీతం, సంపద
మూలం	=	వేరు, మొదలు, ఊడ, కారణం, పునాది
మౌక్తికం	=	ముత్యం, ఏనుగు కుంభస్థలం, మేఘం, శంఖం
వనము	=	అడవి, జలము, సమూహము
వెఱచు	=	భయపడు, సంకోచించు
శక్తి	=	బలం, సామర్థ్యం, పార్వతి
శ్రేయం	=	సుకృతం, మేలు, ధర్మం
సుధ	=	పాలు, సున్నం, అమృతం
హంస	=	అంచ, పరమాత్మ, తెల్లగుఱ్ఱం, మాత్సర్యం
హితం	=	లాభం, క్షేమం, ఇష్టం, ఉపకారం
క్షీరము	=	పాలు, తీపు, నీళ్ళు, పాలపిట్ట, మఱ్ఱిచెట్టు

SCERT TELANGANA

ప్రకృతి - వికృతి

అగ్ని	-	అగ్గి
అద్భుతము	-	అబ్బురము
ఆశ్చర్యం	-	అచ్చెరువు
ఆహారము	-	ఓగిరము
కుల్య	-	కాలువ
కులం	-	కొలం
ఖని	-	గని
గుణం	-	గొనం
దీపం	-	దివ్వె
దోషం	-	దోసం
ధర్మం	-	దమ్మం
పశువు	-	పసువు
పుణ్యం	-	పున్నెం
ప్రేమ	-	ప్రేముడి
భృంగారము	-	బంగారము
భక్తి	-	బత్తి, బగితి
ముఖము	-	మొగము
రాశులు	-	రాసులు
రాత్రి	-	రాతిరి
విద్య	-	విద్దె
వైద్యుడు	-	వెజ్జు
సంతోషము	-	సంతసం
సహాయం	-	సాయము
హృదయం	-	ఎద

వ్యుత్పత్త్యర్థాలు

అంధకారము	=	లోకులను అంధులుగా చేయునది - చీకటి
కామారి	=	మన్మథునికి శత్రువు - శివుడు
కైమోడ్పు	=	చేతులు జోడించి చేయునది - నమస్కారము
పక్షి	=	పక్షములు కలది - పక్షి
పయోనిధి	=	పయస్సుకు (నీటికి) నిధి - సముద్రం
పుత్రుడు	=	పున్నామ నరకమునుండి రక్షించువాడు - కొడుకు
పౌరులు	=	పురంలో నివసించువారు - ప్రజలు
శ్యేనము	=	తీవ్రంగా పోవునది - డేగ
సంయమి	=	సంయమము (ఇంద్రియ నిగ్రహం) కలవాడు - ఋషి
సైరికుడు	=	సీరముతో (నాగలి) నేలను దున్నువాడు - రైతు
సోమార్ధధరుడు	=	చంద్రవంకను శిరస్సున ధరించినవాడు - శివుడు
హాలికుడు	=	హలముతో (నాగలి) నేలను దున్నువాడు - రైతు

SCERT TELANGANA